

ΟΙ ΑΝΗΛΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ

Εμπνευσμένη εκατό τα εκατό ήταν η απόφαση των αρμοδίων να μεταφέρουν τα τετρακάσια καταδικασμένα ανήλικα από τις φυλακές Γιάφρου, στη Μακρονήσο. Έτσι, χάνεται και μία ακόμη ευκαιρία των φυλακισμένων καθοδηγητών του κομμουνιστικού κόμματος να πατίσουν με δηλητήριο και να φανατίσουν περισσότερο τα θύματά τους. Έκτος αυτού, θα δοθή η ευκαιρία στα ανήλικα να συνέλθουν, να ανανήφουν και πτό πάντων να μάθουν στο πέρασμά τους από το Μακρονήσι μία τέχνη που θα τους χρησιμεύσει στην μελλοντική τους κοινωνική ζωή μαζί με την ανάνηψή τους. Το έγερτήριο γίνεται με την χαρούμενη πρωινή μουσική που μεταδίδουν τα μεγάφωνα. Απαραίτητη πριν από το προσκλητήριο η προσευχή κι' άμεσα το ρόφημα. Λίγο ελεύθερο παιχνίδι, συζήτηση, καλαμπούρι ενώ ο πάτερ Κωνσταντίνος Άγριανίτης φτάνει κιόλας χαμογελαστός με υπό μάλη την Άγια Γραφή. Η ώρα είναι δέκα. Ός τις έντεκα ακούει τον Ιερέα με θαυμασμό.

Θαρρείς και πρώτη διδάσκονται; Φορά τα ανήλικα θ:ι εκτός από τη θεωρία του Μάρξ που οδηγεί στο έγκλημα, υπάρχει κι' η Χριστιανική διδασκαλία της αγάπης!

Ο δεικτής του ώρολογίου πλησιάζει στις έντεκα πριν από το μεσημέρι. Λαμπρή η ανάλυση των περικοτών της Άγίας Γραφής με είναι και το κολύμπι ώραίο. Κι' αυτό το γνωρίζει ο πάτερ Κωνσταντίνος.

— Άρκει για σήμερα παιδιά. Και το νού σας στη θάλασσα...

Τα μαγιά που σπανίζουν έν στεκονται εμπόδιο στο να δουτήσουν όλα στο νερό του πλημμυρίζει από νεύατα και γέλια. Οι πιο ταλπηροί έσονται ενώ οι επικεφαλής παλλοί αναήφωσαντες, τους δίνουν με τρόπο να καταλάβουν ότι η μεγάλη απομάκρυνση από την άκτη απαγορεύεται φυσικά για τον φόβο του καρχάρια.

Τό κολύμπι που γίνεται κάθε δεύτερη μέρα, κρατάει μια ώρα κι' άφου τό διαδεχτεί ένα καλό ζέπλυμα στις δρύσεις της δεξαμενής με άθρονο γλυκό νε-

ρό, έπειτα τό συσσίτιο.

Σετρελλώνονται για τον κινηματογράφο, ενώ δέν λείπει ούτε ένα από τις μουσικές συναυλίες που προσφέρει η ορχήστρα του Γ' Εϊδικού Τάγματος. Όπλιτών που έπισκέπτεται συχνά τις φυλακές.

Έντύπωση τους προκαλούν ο άπογευματινός διαφωτιστής έπι συγκεντρώσει όπου τον λόγο έχουν παλλοί κρατούμενοι κομμουνιστές. Στα ιδιαίτερα τους μορφωτικά μαθήματα όπου διδάσκονται έκτοι της Έλληνικής στοίας και άλλα μαθήματα.

δίνουν ξεχωριστή προσοχή, ενώ τό σχολείο των άγραμμάτων τα συγκεντρώνει σχεδόν όλα. Προς τό παρόν, τό κενό του θεάτρου, αναπληρούν και παλιτά τάγματα. Θερμός δοηός του έπιμοχθου έργου της Διευθύνσεως, ο έρυθροσταυρίτης Έλβετός Λαμπέρ, ύπόσχεται πολλά για τα ανήλικα. Τους εύπλοιστους αυτούς χαρακτήρες, τα παιδιά με δλη τη σημασία της λέξεως που προσφέρονται πρόθυμα να θυσιαστούνε, ναρκωτές δολιοφθορές ή να γίνουν Έλληνες πατριώτες!

MIX. ΠΡΟΒΑΤΑΣ

Ο διοικητής των Σ.Φ.Α' αντίσυνταγματάρχος κ. Θ. ΣΟΥΛΗΣ και άξιωματικοί έν μέσω των ανήλικων κρατούμενων.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

ΤΟ Ε.Σ.Α.Ι.

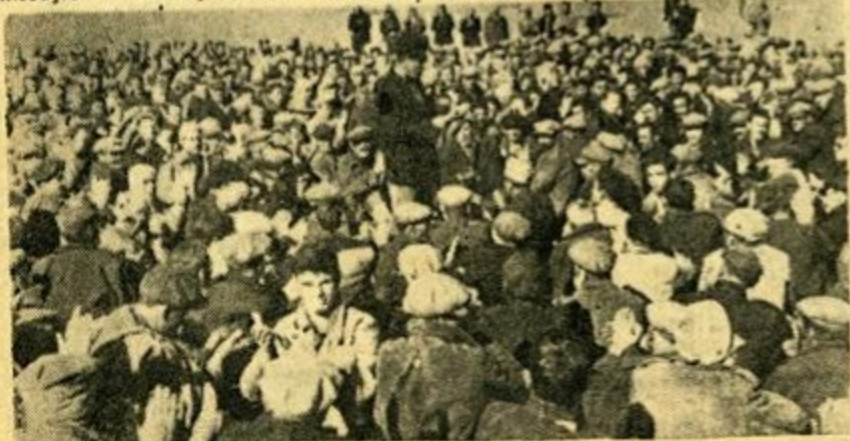
Τό Εϊδ. Στρατόπεδο Άναμορφώσεως Ίδιωτών αποτελεί μία από τις έπιβραβεύσεις της Μακρονησιώτικης αναδημιουργικής εργασίας. Η μέθοδος που έφάρμοσαν τό Εϊδικά Τάγματα Όπλιτών διά την άναμόρφωση των στρατιωτών έκρίθη ότι θα απέδιδε άποτελεσματικώς και διά την ανάνηψιν των πολιτών που συγκεντρώθηκαν εις Εϊδ. Σ.Α.Ι. ύπό την διοίκησιν του Α.Ε.Τ.Ο. Είναι πολύ έλαχιστά τό χρονικό διάστημα που έγινε τό στρατόπεδο του Εϊδ. Σ.Α.Ι. και όμως τό κακόσχημα δράκια έγιναν άγνωρίστα Παντού άντικρύζει κανείς τη φιλότιμη προσπάθεια των πολιτών που φιλοδοξούν ν' αναδείξουν τον καταυλισμό

τους έφάμιλλο των άλλων Ταγμάτων. Ένα θέατρο που δρίσκεται στο τελευταίο στάδιο της ανεγέρσεώς του, καντίνες γεμάτες από κάθε είδους τρόφιμα, ώραία καλλιτεχνήματα με έθνικές έπιγραφές, τέλεια μικροφωνική εγκατάσταση διά τας συγκεντρώσεις της Ήθικης Άγωγής, ένας οργανισμός έθελοντικής εργασίας που έχει κιόλας τό ευχάριστά άποτελέσματά της. Ένα μεγάλο ποσοστό των πολιτών του Εϊδ. Σ.Α.Ι. παρουσιάζε τό λυπηρό φαινόμενο της άγραμματούνης. Ός εκ τούτου η δραστηρία διοικήσεως του Α.Ε.Τ.Ο. έδμηούργησε σε κάθε συγκρότημα και σχολείο άγραμμάτων και φθάσαμε να δλέπουμε σήμερα άν

θρώπους που δέν ήξεραν να δάλουν την ύπογραφή τους, να κατορθώνουν να διαβάσουν ακόμα και έφημερίδες. Στα τέσσερα συγκροτήματα που έχει τό Εϊδ. Σ.Α.Ι. διακρίνει κανείς την εύγενική άμιλλα της καλλίτερης άποδοσεως σε έθνική εργασία. Έτσι που καθενα άπ' αυτά έχει ξεχωριστό Γραφείο Ήθικης Άγωγής, χορωδία, θίασο. Κάθε Παρασκευή ύποβάλλεται έβδομαδιαίο πρόγραμμα Ήθικης Άγωγής, κάθε συγκροτήματος στο Κεντρικό Γραφείο. Δύο διαφωτιστικές συγκεντρώσεις γίνονται κάθε μέρα. Η πρώτη είναι γενική, ενώ τό δεύτερη συγκεντρώνεται κάθε τμήμα χωριστά. Διαδίδονται όμιλίες των κρατούμενων, έπακολουθούν σχόλια και συζητήσεις επί του περιεχομένου της όμιλίας. Πολλές φορές προβάλλονται και έγγραφα στην έπομένη συκέντρωση, για να λυθούν άπορίες που γεννιούνται μετά η που δυσκολεύονται να τις έκφράσουν προφορικώς. Στις συγκεντρώσεις γίνονται έπίσης σχόλια από έφημερίδες άπαγγελίες και εναλύσεις ποιημάτων και σειρά μαθημάτων επί της ιστορικής εξέλιξεως του Έθνους. Συζητήσαμε επί άρκητή ώρα με έννο πολίτη του Εϊδ. Σ.Α.Ι. τον Λεωνίδη Νικιτζή άπ' τη Σάμο ο όποιος δλος ζήρη και ένθουσιασμό μας όμιλει για τό Έθνικό Έργο που συντελείται στέ Ε.Σ.Α.Ι.

Στό Εϊδ. Σ.Α.Ι. λειτουργεί έπίσης και κατηχητικό σχολείο και γενικά άποτελεί μία ύπέροχη έθνική και μορφωτική γωνία. Με τό ίατρόιο του τό συνεργείο ύγιεινής και τό άλλο άπαραίτητο συνεργείο ένός πολιτισμένου καταυλισμού μπορεί να προβληθή σήμερα και ως πρότυπον μιμήσεως έξω από την Έλλάδα.

T. M.

Άνδρες του Ε.Σ.Α.Ι. παρακολουθούν όμν'ίαν αναδείξουν των

ΣΤΟΝ ΗΡΩΑ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ

ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΟΥ Α.Ε.Τ.Ο.

Ταγμ. ΚΥΡ. ΦΙΛΙΠΠΑΚΟ

Περιβαλλόμενη από καταφυγές βουνοκορφές στο κατίο τμήμα του λεκανοπεδίου του Έριγυνος στη Δυτική Μακεδονία κείται η Φλώρινα — παλαιά βλαφίς των Σλαύων και εθνική έπαλις του Έλληνισμού. Διά τούτο και εἰς τὸν σημερινὸν ἀγῶνα κατὰ τοῦ αλαιοκοιτητοῦ συμμοριτισμοῦ ἡ πόλις διὰ τῶν κατορθωμάτων τοῦ Στρατοῦ μας καὶ τοῦ ἀπαρμιλλοῦ ἡρωισμού τῶν ὑπερασπιστῶν τῆς εἰσῆλθεν εἰς τὴν ἀθανάσιον Ἀναπολούμεν ὅλοι μετ' εὐλαδίας τὴν μορφήν τοῦ ἥρωος τῆς Φλωρίνης, ὁ ὁποῖος κατέστη θύλος τῆς μάχης τῆς τοῦ ταγματάρχου Κυριακοῦ Φιλίππακου.

Σὲ Σένα ἥρωα ὑπερασπιστὰ τῆς πόλεως, στρέψε τὴ σκέψιν καὶ μαζί με μένα ὅλοι οἱ πραγματικοὶ Έλληνες, ὅλοι ἐκεῖνοι ποὺ πόνεσαν εἴτε πονοῦν, ἐθυσίασθησαν εἴτε θυσιάζονται γιὰ νὰ μείνῃ ἡ Έλλάδα σταῦς Έλληνες. Ὅταν τὸ αλαιοκοινομουνιστικὰ στίφη ἐχάλκευαν ἐν κρυπῶ καὶ παραδύστῳ τὴν σφαγὴν τὴν λεηλασίαν καὶ γενικῶς τὸν ἀφανισμό τῆς δημοφιλῆς κόρης τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας τὴν 11)2)49 Τὰ πάντα εἶχαν ὑπολινίσει οἱ θραυ-

δαίλοι καὶ ἓνα δὲν ὑπελόγησαν: Τὴν θέλησιν τῶν τιμῶν παιδιῶν τῆς Έλλάδος μ' ἐπὶ κεφαλῆς Έσένα, τιμημένε νεκρὲ, ὅταν ἀπαντοῦσες εἴτε μιά χούφτα χῶμα ἀπὸ τὸν τόπο μας κι' ἀπ' τὸ νερὸ μας οὔτε μιά σταλαγματιάς.

Σοὺ μῆψυσαν γενναῖε ταγματάρχα: «Εἴμαστε πολλοί, τέσσαρες χιλιάδες» καὶ ἀπαντοῦσες ὡς ἄλλος Λεωνίδας: «Καλὴ τεσσα, θὰ πολεμήσωμεν ὑπὸ σκιάν». Καὶ ὁ σурρeтὸς ἔθραυσθη ἀπὸ τὰ τίμια ἑλληνικά ὄπλα. Μαζὶ ὁμως μετ' τὴν μεγάλην νίκην σου ἔδινες γιὰ τὴν Έλλάδα μας καὶ τὴ ζωὴ σου. Ἄλλὰ χαμογελῶντας τὸ διέκρινα τὸ χαμόγελο ὅταν ἠσπῆσθην τὸ ἅγιο πρόσωπό σου, ὅταν σὲ πῆγαμε στὴν τελευταία σου κατοικία. *Ἦταν τὸ ἴδιο ἐκεῖνο παιδιάστικο χαμόγελο ἱκανοποίησε, ὅταν ἔκανες τὸ καθῆκον σου καὶ τὸ θυμῶμα ἔφ' ὅτου εἶμεθα συμμαθηταί. Κλίνω τὸ γόνυ εὐλαδικὰ πρὸ τῆς μνήμης Σου καὶ μαζί με μένα οἱ Πανελληνες, τιμημένε Φιλίππακο.

ΔΡΑΚΟΥΛΗΣ ΚΟΥΒΑΤΣΟΣ

*Ἀνάπ. ἔφ. ἀνθ)γός
402 Στρ. Νοσοκομείον.

ΝΕΟΙ ΜΑΚΡΟΝΗΣΙΩΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Εἰς τὰς 6 Ἰουνίου τὸ νησί μας ἔζησε καὶ πάλιν μιά ἀπὸ τὰς ὀρειότερῆς τῶν ἡμέρας κι' αὐτὸ διότι προέπεμπε πρὸς τὸ καθῆκον νέα ἐξαγισμένα παιδιὰ του, ποὺ παίρνανε τὴν τιμὴ τῆς ἐνόπλου συμμετοχῆς εἰς τὸν ὑπέροχο ἀγῶνα τοῦ ἔθνους. Συγκεντρωμένοι αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ἀποστολῶν ὅλων τῶν ταγμάτων ἀπὸ χῶρα συγκεντρώσεως τοῦ ΓΕΤΟ ἄκουσαν τὸν ἔφεδρο ὑπολοχαγὸ κ. Τσονταρίδη ποὺ μετ' ἀπέριττα καὶ γεμάτα ἐθνικὸ παλμὸ λόγια τοὺς ἀπήλυθεν τὸν ἀποχαριετισμὸν τῶν μονάδων Μακρονήσου. Τὸ τέλος τῶν λόγων τοῦ ὑπολοχαγοῦ ἐκάλυψαν παταγώδη χειροκροτήματα τῶν στρατιωτῶν τῆς ἀποστολῆς.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ στρατιώτης Φραντζέζος Δημήτριος ἀπέχει ρέτησε ἐκ μέρους τῆς ἀποστολῆς τὴν Μακρονήσον καὶ ὑπεσέθη ὅτι ὅλοι τοὺς θὰ ἀνταπεκρίθουν εἰς τὰς προσδοκίας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς διοικήσεως

καὶ θὰ ἀνοδειχθῶν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης ἀκατόβλητοι μαχηταὶ καὶ πρόμαχοι τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀνεξαρτησίας, ἀντάξιοι τῶν ὑπερόχων Μακρονησιωτῶν μαχητῶν ποὺ προηγήθησαν καὶ γράφουν κάθε μέρα λαμπρῆς σελίδος δόξης εἰς τὸ πεδία τῶν μαχῶν κατὰ τῶν Σλαυοδούλων κομμουνιστοσυμοριτῶν. Ἡ σεμνὴ τελετὴ, τελείωσε. Οἱ στρατιῶται, τῆς ἀποστολῆς περιστοιχιζόμενοι ἀπὸ τοὺς συναδέφους των τοῦ ΓΕΤΟ προέμπονται ὑπ' αὐτῶν μετ' τραγούδια καὶ ἐθνικὸ ὄσματα. Σὲ λίγο ἐπιβιβαζόμενοι οἱ στρατιῶται τῆς ἀποστολῆς ἀπὸ καίτι ἀποχαριετεύσαν τὸ νησί ποὺ στάθηκε γι' αὐτοὺς ὁ φωτεινὸς φάρος τῆς ἐθνικῆς ὁδοῦ καὶ τοὺς παρέδωκε ἀσπίλους στὴν στρατιωτικὴ μύχιμη οἰκογένεια.

Τὴν Κυριακὴν 12)6)49 εἰς ἓνα γραφικὸ ὄψωμα τοῦ Α' Ε. Τ. Ο. ἔλαβε χώραν ἀπλή καὶ συγκινητικὴ τελετὴ. Κατετέθη ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Α' Ταγματος, ὁ ὁποῖος θὰ συμπληρώσῃ μίαν αἰσθητὴν ἑλλειψιν τοῦ καταυλισμοῦ καὶ θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν εὐδωσίαν τοῦ ἠθικοῦ καὶ ἐθνικοῦ ἔργου τῆς Μακρονήσου, παρέχων εἰς τοὺς ὄπλιτας τοῦ Ταγματος στιγμῶς μυσταγωγικῆς ἐξάρσεως πρὸς τὸ ἰδεώδες τοῦ Θεοῦ ἀνθρώπου μέσα εἰς μίαν ἀτμόσφαιραν ἱερὰν καὶ τελετουργικὴν. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Στυλιανὸς Κορινάρος ἐτέλεσεν ἀγισμόν, ἐνὸς ὁ Διοικητῆς τοῦ Α' Ε. Τ. Ο. Ταγματάρχης κ. Ἀντ. Βασιλόπουλος, παρουσία πολλῶν ἀξιωματικῶν καὶ πλήθους στρατιωτῶν κατέθεσε τὸν θεμέλιον λίθον τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία θὰ εἶναι ἀφιερωμένη εἰς τὸν Ἅγιον Ἀντώνιον. Ἡ ἐκλογὴ τοῦ ἁγίου εἶναι πολὺ ἐπιτυχῆς, διότι ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος συμβολίζει τὸν ἄγωνα τοῦ καλοῦ πρὸς τὸ κακόν, τοῦ πνεύματος πρὸς τὴν ὕλην τῆς εὐ-

γενείας πρὸς τὴν κτηνωδίαν. Ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος καθυπέταξε τὸν πειρασμόν. Ἔτσι ακριβῶς συνέβη καὶ συμβαίνει μετὰ τοὺς στρατιώτας τῆς Μακρονήσου. Εἰς τὸ νησί αὐτὸ τῆς περισυλλογῆς, τῆς αὐτοσυγκεντρώσεως καὶ τοῦ αὐτοελέγγου δίδουν τὴν μεγάλην ἠθικὴν μάχην τοῦ χαρακτήρος καὶ καθοδηγούμενοι ἀπὸ τὸν φάρον τῆς Πατρὸδος, φθάνουν εἰς τὸν ἀσφαλῆ λιμένα τῶν ἀθανάτων ἀξίων. Τὸ νόημα αὐτὸ τῆς ὀνομασίας τῆς ἐκκλησίας ἀνεπτύξε μετὰ παραστατικότητά ὁ αἰθεσιμώματος κ. Κορινάρος μετὰ τὴν κατὰ τὴν ἀπό τῶν θεμελίων λίθου.

Τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ εἶναι πρωτότυπον, ὅπως φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν εἰς τὴν σελίδα 24 δημοσιευμένην φωτογραφίαν τοῦ προπλάσματος.

Ἔτσι, τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, τὰ διάφορα ἔργα τῆς Μακρονήσου δίδουν εἰς τοὺς καταυλισμοὺς μίαν πνοὴν πολιτισμοῦ, ἓνα χαρακτήρα καλαισθησίας, ποὺ τιμᾷ τὴν ἑλληνικὴν ἰσχυρικότητα καὶ τὸ θυμῶμα πνεύματος πρὸς τὴν δημιουργίαν.

Ὁ Δ)τῆς τοῦ Α'. Ε.Τ.Ο. Ταγματάρχης κ. Α. Βασιλόπουλος καταβέτει τὸν θεμέλιον λίθον τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου

ΑΝΕΚΔΟΤΟ

Ἡ Ὁ Μανουὴλ Τομπάζης διηγόταν ὅτι ὁ πατέρας του Νικόλας ἀτὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἀναγκασθὲν κάποτε ἀπ' τὴν κακοκαιρίαν ν' ἀράξῃ μετὰ τὸ κοράδι του ἐπὶ τὴν Πύλο. Ἐκεῖ ἔβριχε ὀραγμένο καὶ τὸ φίλο του Νικόλα λαμπρὸ ἀπ' τὴς Σπέτσες. Καὶ οἱ δύο τοὺς γνωρίστηκαν μετὰ τὸν ἀγὸ τοῦ τόπου καὶ τοὺς κάλεσε νὰ τοὺς κἀνῃ τραπέζιν. Μὲς τὸ ξεφάντωμα ὁ ἀγῶς παρακάλεσε τὸ Λάμπρο νὰ τραγουδήσῃ Ἐκεῖνος ἔπισης τ' ὄργανό του κι' ἄρχισε:

Διφῶν οἱ κάμποι γιὰ νερά καὶ τὰ βουνα γιὰ χιόνια
Διφῶ κι' ὁ δόλιο Ζαχαρίας γιὰ τούρρικα κεφάλια

Μόλις τέλειωσε τὴν πρώτη στροφή σταμάτησε δλιπόντας τὸν ἀγῶ νὰ παραξενεῖται. «Μὴ σοῦ κακοφονῆ, ἀγῶ μου, τοῦ εἶπε. Τὸ τραγούδι τὸ λέει...»

ΑΤΟΜΙΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΙ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΣΜΟΣ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΟΣ 9

Τὸ Δίκαιον, μετὰ τὴν προστασίαν, τὴν ὅποιαν παρέχει εἰς τὴν δρᾶσιν τῶν ἀτόμων, ἀναγνωρίζει καὶ ἐπιβάλλει ὀρισμένην συμπεριφορὰν τῶν ἀνθρώπων, διὰ νὰ ὑπηρετῇ τὴν κοινωνικὴν συμβίωσιν καὶ τοὺς ἐξ αὐτῆς δημιουργουμένους ὀργανισμούς. Τὸ κράτος διὰ τοῦ νόμου καθορίζει τὴν σφαῖραν τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων καὶ τῶν ἐλευθεριῶν, παρέχει ἔγγυθον καὶ ἐπιβάλλει ποινὰς διὰ τὴν περιπτώσιν τῆς ὑπερβάσεως τῶν ὁρίων τούτων. Τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα ἀποτελοῦν περιορισμὸν τῆς κρατικῆς ἐξουσίας ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας δραστηριότητος τῶν πολιτῶν. Αἱ γενικῶς παραδεκταὶ ἀτομικαὶ ἐλευθερίαι, χαρακτηριστικὰ ἐλευθερίων κοινωνιῶν, εἶναι: α') ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία καὶ ἀσφάλεια, β') ἡ πνευματικὴ ἐλευθερία, γ') ἡ ἐλευθερία οικονομικῆς δράσεως. Αἱ ἐλευθερίαι αὗται ἐξασφαλίζουν ἕνα λογικὸν καὶ ἀπαραίτητον πλαίσιον διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἰκανοτήτων καὶ τῆς δραστηριότητος τῶν ἀτόμων, ἐπ' ὠφέλεια τῶν αὐτῶν, ὅσον καὶ τοῦ συνόλου.

Ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια τοῦ ἀνθρώπου ὅτι δηλ. αὐτὸς δὲν δύναται νὰ διωχθῇ παρὰ τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων ἄνευ νομίμου λόγου, ἀποτελεῖ τὸν θεμελιῶν λίθον τῆς εὐρύτερας ἐλευθερίας. Ἡ κατοχυρωσὶς αὐτῆ τοῦ ἀτόμου κατὰ τὸν κινδύνου περιορισμοῦ καὶ καταπίεσεως ἀποτελεῖ σοβαρὸν ἔθνος πολιτισμοῦ ἐν συγκρίσει μετὰ παλαιότερας ἐποχῆς, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ ἀνθρώπος ἐξαπατήσθητο ὡς πρᾶγμα.

Ἡ πνευματικὴ ἀσφάλεια προστατεύει τὴν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ τὴν ἐκφράσιν αὐτῆς. Ἐχει βασικὴν σημασίαν διὰ τὴν προὔθησιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρώπου γένους, ἡ ὅποια ἐξαστάται ἀπὸ τὴν ἰκανότητα ἀνανεώσεως, βελτιώσεως καὶ πλήρους διαδόσεως τῶν γνώσεων. Ἀντιθέτως ἡ ἐπιβολὴ περιορισμῶν τῆς ἐλευθερίας αὐτῆς, θὰ ἀποτελεῖ ἐπικράτησιν δογματικῶν δοξασίων, χαρακτηριστικῶν τῶν ὀλοκληρωτικῶν συστημάτων.

Ἡ ἐλευθερία εἰς τὸν οικονομικὸν τομέα καὶ τὰς σχετικὰς ἐκδηλώσεις, σημαίνει ἐλευθερίαν ἀνάπτυξιν τῆς ἀτομικῆς δραστηριότητος διὰ τὴν παραγωγὴν καὶ διαθεσίαν τῶν ἀγαθῶν. Τὸ ἀτομον, ὡς οικονομικὴ μονάδα, εἶναι ἐλευθερὸν νὰ ἐκλέξῃ τὴν ἔργασίαν του, νὰ ρυθμίσῃ τὰς συναλλαγὰς του μετὰ τῶν ἄλλων οικονομικῶν ὀργανισμῶν καὶ νὰ προῆκῃ κατ' ἐλευθερίαν πρὸς τὴν ἰστέον, εἰς τὴν ἰκανοποίησιν τῶν ἀτομικῶν του ἀναγκῶν.

Διὰ τῶν βασικῶν αὐτῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἐκ μέρους πάντων, δημιουργοῦνται τὰ ἐλεύθερα καὶ δημοκρατικὰ πολιτεύματα, ὡς ἡ Ἀμερικανικὴ Δημοκρατία καὶ αἱ ἄλλαι Δημοκρατίαι Δυτικῆς τύπου, διὰ τῶν ὁποίων κατελύθησαν τὰ δεσποτικὰ συστήματα καὶ ἐξασφαλίσθη τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ πολίτου.

Εἶναι καταφανὴς ἡ διαφορὰ μεταξὺ τῶν δύο συστημάτων, δηλ. τῆς Δημοκρατίας καὶ τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ. Εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν μορφήν πολιτεύματος, δηλ. εἰς τὰ ὀλοκληρωτικὰ καθεστῶτα τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα, ὑπακούουσι καὶ προσαρμόζονται τὰς ἐνεργείας τῶν εἰς τὰς γενικὰς κατεβυθισαί, τὰς ὁποίας καθορίζει ἡ κρατικὴ ἐξουσία δεσποτικῶς καὶ ἄνευ ἐλέγχου.

Ἡ ἱστορία ἀπέδειξε μέχρι σήμερον, ὅ-

τι, ὅποτε ἐδημιουργήθη πολιτισμὸς, οἱ ἄνθρωποι ἔξωσαν ὑπὸ δημοκρατικῶν καθεστῶτα ὡς πολῖται καὶ οικονομικὰ μονάδες. Ἐὰν αἱ ἀρχαῖαι Ἀθῆναι ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐδημιουργήσαν τὸν κλασσικὸν πολιτισμὸν τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὅφειλον εἰς τὸ πολίτευμα καὶ τὰς ἀτομικὰς ἐλευθερίας τῶν πολιτῶν. Ἀντιθέτως, ὅταν εἰς τὸν μακροαῖωνα ροὴν τῆς ἱστορίας κατελύοντο αἱ ἐλευθερίαι αὗται, διὰ νὰ ἀντικατασταθῶν ἀπὸ αὐταρχικῶν καὶ δεσποτικῶν συστημάτων διοικήσεως, ὁ πολιτισμὸς τῆς ἀνθρωπότητος ἤρχιζε νὰ παρακμάη.

Σήμερον ἡ ἀνθρωπότης εὐρίσκειται ἐν ὁμίον μίας πάλης τῶν δύο αὐτῶν πολιτικῶν συστημάτων: τοῦ ὀλοκληρωτισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύουν τὰ καθεστῶτα τοῦ ἀνατολικοῦ συνσπασμοῦ καὶ τῆς Δημοκρατίας, τὴν ὅποιαν ἀντιπροσωπεύει ὁ Δυτικὸς κόσμος μετὰ ἐπὶ κεφαλῆς τὴν μεγάλην Ἀμερικανικὴν Συμπολιτείαν. Ὁ σύγχρονος ὀλοκληρωτισμὸς μετὰ τὴν μορφήν τοῦ ὀλοκομμουνισμοῦ, ἀπαρτίζεται τὴν ἀξίαν καὶ τὴν ἀτομικότητα τῶν ἀνθρώπων, ἐκτιμᾷ δὲ αὐτὸν κατὰ τὴν σκοπιμότητα τῆς ἐπικρατήσεώς του. Ὁ ὀλοκληρωτισμὸς αὐτὸς καταστρέφει καθὲ μορφήν ἐλευθερίας, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ στοιχειώδη ἀνάγκην διὰ τὴν ἀνθρωπίνην ὑπαρξίν. Ἡ προσωπικὴ ἀσφάλεια, τὸ ἄσυλον τῆς κατοικίας, ἡ ἐλευθερία λόγου, τύπου καὶ σκέψεως, ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία, ἡ λατρεία, ἡ ἐργασία καὶ ἡ οικονομικὴ πρωτοβουλία τοῦ ἀτόμου, θεωροῦνται ὡς ἀχρηστος πολυτέλεια γιὰ τὸ κομμουνιστικὸν καθεστῶς καὶ θυσιάζονται εἰς τὸν θυμὸν τοῦ ἀποκλειστικοῦ σκοποῦ, τῆς ἐπικρατήσεως τοῦ ἐρυθροῦ καθεστώτος.

Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὅποια τὸ μεγαλύτερον καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς ὀφείλει εἰς τὴν Δημοκρατίαν καὶ τὸ ἐλευθερὸν πνεῦμα, χαρακτηριστικὰ τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιαιτικού βίου τῆς ἀπὸ τῶν ἀρχαίων χρόνων μέχρι καὶ σήμερον χρόνων, ἀποτελεῖ τὸν φρουρὸν καὶ ὑπερασπιστὴν τῶν μεγάλων ἠθικῶν ἀξιών, ἐπὶ τῶν ὁποίων στηρίζεται ὁ πολιτισμὸς μας. Μετὰ ποταμοῦ αἱμάτων ποτιζέται τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας, διὰ νὰ ἀπαλλάξῃ τὴν ἀνθρωπότητα ἀπὸ τὸν νέον ὀλοκληρωτισμὸν, ὁ ὁποῖος κρούει τὴν θύραν τῆς πατρίδος μας ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν βορειῶν γειτόνων, οἱ ὁποῖοι ἐπιδολεῶνται τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς χώρας μας. Ἐνοκίηται καὶ ξενοδόχοι οἱ Ἕλληνας συμμοριῶται ἔγιναν οἱ ἀνέλπιστοι βοηθοὶ καὶ συνεργάται διὰ τὴν ἐπικράτησιν τοῦ νέου φασισμοῦ. Ἐθνικὸν πρόδοτον ἀχαρακτήριστοι, ἀνοίγουν διαρκῶς νέας πηγὰς ἐπὶ τῆς ἀσσανισμένης σάμας τῆς Πατρίδος, τῆς ὁποίας δὲν διατάζουν νὰ ἐκχωρήσουν τὰ πολυτιμότερα ἰδιώματα εἰς τοὺς προαιώνιους ἐχθροὺς τῆς Ἑλλάδος, τοὺς Βουλγάρους. Ἰερὸν καθῆκον ἔχοντες ὅλοι ἀπέναντι τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἱστορίας μας: Νὰ πολεμήσωμεν διὰ τὴν Ἑλλάδα, τοὺς ἐλευθεροὺς θεομῆτες, καὶ τὴν Δημοκρατίαν. Τὰ ἐπικὰ κατὰ τὸν ἔθνον καὶ τὸν ἑθνικὸν μας στρατὸν, ἐφάμιλλα εἰς ἡμῶν μετὰ τὰς ἀπρότερας σελίδας τῆς ἱστορίας μας, ἀποτελοῦν τὴν καλύτεραν διαβεβαίωσιν, ὅτι ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ Δημοκρατία θὰ νικῶσιν. Ὁλοκληρωτικὴ ἡ πολιτισμένη Ἀνθρωπότης παρακλῶσιν μετὰ ἐνδιαφέρον τὸν ἀγῶνα τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ διὰ τὴν ὑπερασπίσιν τῶν ἀξιών, πού ἀποτελοῦν τὴν βάση τῶν δυτικῶν πολιτισμῶν. κλίει δὲ εὐλαβῶς γόνυ πρὸ τῶν θυσιῶν τῆς Φυλῆς μας διὸ τὴν Ἑλευθερίαν.

Ἐφ' ἑδ. Ἀνθ. ΤΖΩΝΤΖΗΣ ΓΕΩΡΓ.

καὶ τὶς περισσότερες φορές δύσκολα νοιώθει κανεὶς πῶς βρίσκεται σὲ δικαστήριον. Ὅσο γιὰ ἐμπιστοσύνη πρὸς τὴν εὐθυκρίσια τοῦ Δικαστηρίου αὐτὴ πάντοτε λείπει ἀπὸ τοὺς δικάζομένους. Ὅταν κἀνὴν ζήτησιν εἶναι συνηθισμένο τὸ φαινόμενο δικαστοῦ πού βγάξει, τὸ σακκάκι του καὶ καθεστὰ μετὰ ἀνασκουμπωμένα τὰ μανίκια, ἐνῶ ἀφ' ἑτέρου μιά προσβλητικὴ φράσις ἐκ μέρους τοῦ δικάζομένου τυχῶν παράγοντος τοῦ Κόμματος δὲν θεωρεῖται παράδοσις. Δὲν ὑπάρχουν στὰ δικαστήρια ἐκεῖνο πού λέμε κανόνες διαδικασίας καὶ πολλὰς φορές ἀκούγονται διαλογοὶ σὰν τὸν πορκατῶ, μεταξὺ μίας γυναίκας δικαστίνης καὶ ἐνὸς δικάζομένου ἐπὶ μέθῃ.

Δικ.: Σὲ ἔβρην πεσμένο χάμα ἀπ' τὸ μεῦσι τὰ μεσάνυχτα.

Κατηγ.: Ὅχι, συντρόφισσα, δὲν ἦταν μεσάνυχτα ἦταν δώδεκα ἡ ὡρα.

Δικ.: Ἐ, λοιπόν; Δὲν εἶναι μεσάνυχτα ἡ 12;

Κατηγ.: Καὶ δέβαια δὲν εἶναι. Μπορεῖ νὰ εἶναι γιὰ σένα, συντρόφισσα, πού εἶσαι μιά καλοπαντρεμένη, γυναικούλα, κι' αὐτὴ τὴν ὡρα βρίσκεται μετὰ τὸν ἀντροῦλη σου! Καὶ γιὰ μένα ποῦμαι μόνος;

Στὶς ποινικὰς δίκας ἀκολουθεῖται ἡ ἀρχὴ ὅτι ὁ κατηγορούμενος εἶναι ἀθῶος μέχρις ὅτου ἀποδείχῃ ἡ ἐνοχὴ του. Στὰ πολιτικὰ ἀδικήματα ἀντιθέτως θεωρεῖται ἐνοχος μέχρις ὅτου ἀποδείχῃ ἡ ἀθωότης του. Καταλαβαίνει ὅμως κανεὶς εὐκόλα πῶς δύσκολο εἶναι ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά σου ἂν κατηγορηθῆς γιὰ πρᾶξι στρεφόμενη ἐναντίον τοῦ Κόμματος.

Τὸ ἀκροατήριον παίρνει ἐνεργὸ μέρος στὴν διαδικασίαν. Δὲν εἶναι, τίποτα τὸ παράξενο καὶ ἀσύνηδες εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ἀκροατήρια σηκωθῆ καὶ κατηγορηθῆ ἕναν ἐνορκὸ γιὰ μεροληψία. Σ' αὐτὴ τὴν περίπτωση ὁ διακόφων καλεῖται ἀπὸ τὸν Πρόεδρον καὶ σὰν μάρτυρ πλὴ καθεστὴ εἰς δῶρος τοῦ ἐνόριου. Ἐπακολουθοῦν ζήτησις καὶ συζητήσις ἐπὶ τῆς ἐνορκῆς τσακνέται μετὰ μάρτυρα. Ὁ ἐπαγγελματίας δικαστὴς τὸν μάρτυρα προσπαθεῖ νὰ ἐπιβάλλῃ τάξι στὸ πανδαμόνιον πού δημιουργεῖται καθὼς ὅλοι οἱ παρόντες φωνάζουν προσαθῶντας νὰ ἀκουστοῦν. Ἀλλὰ ἐπειδὴ κι' αὐτὸς, ὅπως εἴπαμε παραπάνω, ἐξαρτάται, ἀπὸ τοὺς ἐκλογεῖς προσαθεῖ νὰ συμβιβάσῃ τὸν νόμον μετὰ τὰς ἀπαιτήσεις τῶν φωνασκούντων καὶ δὲν διακινδυνεύει τὴν ἄλογή του κἀνοντας τὸν ἄγριον.

Πρέπει νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὁ Ρωσικὸς νόμος ἀναγνωρίζει τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν π.χ. ἐὰν ἐπιβῆς ἕναν πολιτικὸν ἐπειδὴ ὄν σου ἀρέσει ἡ πολιτικὴ του, τὸ δικαστήριον δὲν θὰ ἀσχοληθῇ μετὰ ἐλατήρια πού σὲ ὤψραν οὐτὴ μετὰ τὰ φρονήματά σου Ἀπλῶς θὰ ἐξετάσῃ τὸν βαθμὸν τῶν τραυματῶν καὶ ἐὰν εἴχῃς τὴν πρόβλεψιν νὰ τὸν σκοτώσῃ. Στὴν Ρωσίαν ἐὰν σκοτώσῃς κάποιον πού εἶναι γνωστὸς γιὰ τὰ ἀντικομμουνιστικὰ του αἰσθήματα, ἀσφαλῶς θὰ ἀβωώσῃς.

Ὅλα αὐτὰ πού εἴπαμε μὰς πείθουν διὰ τὴν Ρωσίαν ὑπάρχει νόμος. Ἐὰς ὅμως πού νομοθετεῖ ἐπιβάλλει καὶ ἐφαρμόζει τοὺς νόμους ἕνα Κόμμα.

Ο Ραδιοφωνικός Σταθμός Μακρονήσου, συνέπης προς την άρχή του να γίνεται κάθε μέρα και καλύτερος, κατέβαλε κατά τον μήνα που μας πέρασε σοβαρές προσπάθειες, για την από κάθε άποψη βελτίωση των εκπομπών του.

Με τον πλουτισμό της δι-σκαθικής από δίσκους με όλες τις τελευταίες μουσικές επι-τυχίες ελληνικές και ξένες ως και με σουζέ της προπολεμικής εποχής, τα μουσικά προγράμ-ματα συμπληρούμενα καθημε-ρί να με έκλεκτα κομμάτια κλα-σικής μουσικής, ικανοποιούν τις προτιμήσεις όλων των ά-κροστών μας.

Παράλληλα γίνεται και προ-σπάθεια για την καλύτερη ά-πόδοσι του Σταθμού. Με πρό-τυπο τις εγκαταστάσεις του Ραδιοφωνικού Σταθμού Αθη-νών έγινε νέα διαρρύθμισι-στού κτηρίου του Ρ.Σ.Μ. Η-δη το νέο στούντιο έκπομπής δι-α την μετάδοσιν ζωντανών πολυπροσώπων προγραμμά-των (σκέτες, χορωδιών, ηανδο-λινάτας κ.λ.π.) είναι ζταιμο και εντός των ημερών τίθεται εις την υπηρεσία του Σταθ-μού μας. Παράλληλα ήχησε ή διαρρύθμισις του υπολοί-που χώρου ώστε να δημιου-ρηθ ή αίθουσα άναμονής ή μιλητών κ.λ.π. Ο διαχωρι-σμός της αίθουσας μηχαν-μάτων από την αίθουσα έλεγ-χου έκπομπής και τέλος ή έ-πένδυσις όλων των αίθουσών δι-α άπομονωτικού Φελλού δι-α

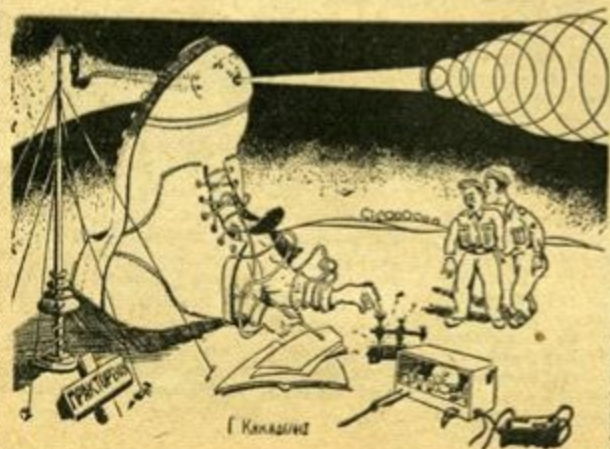
την άπορόφηση των ξένων ή-χων και την άποφυγή των αντιχίσεων και άνακλάσεων που θα μπορούσαν να πα-ρεμποδίσουν ή να βλάψουν την καλή άπόδοσι της έκπομ-πής. Καταβάλλονται έπίσης προσπάθειες και για την αύ-ξηση της έντάσεως του Στα-θμού μας με σκοπό να αύξη-θη ή έμβελεία του πού βάζο-σάν άποτέλεσμα την καλή λη-ψη της έκπομπής σε όλες τις περιοχές της χώρας μας.

Έτσι, μ' όλες αυτές τις προσπάθειες, ο Ρ.Σ.Μ. φιλο-δοξεί νά γίνη ή άγαπημένος Σταθμός όλων των φίλων του ραδιοφώνου. Γι' αυτό ζητούμε από τους άκροστές ιας να μας γράφου, κάθε τί σχετικό με την άπόδοσι του σταθμού ως και κάθε στοιχείο ή υπόδειξη που θα μπορούσε να βοηθήση στην βελτίωση του Ραδιοστα-θμού μας.

Κάθε μέρα στις 7.00 — 8.30' το πρωί, στις 12.30' — 14.30' το μεση-μέρι και το βράδυ στις 18.30' — 22.00 στα βρα-χεία και σε μήκος κύματος 42,25 μ. ή 7.100 χιλιάκυ-κλους, άκούτε τη φωνή της Μακρονήσου.

Άνοιγοντας το ραδιοφώνό σας στα 42,25 μ. μεταφέ-ρασθε στο γεμάτο έθνικό παλμό περιβάλλον της Μα-κρονήσου άπολαμβάνοντες ένα έκλεκτό πρόγραμμα.

Πρακτορείον άρβύλλας

Γ. ΚΑΚΑΜΙΝΣ

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΑΝ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ

“Αυγή Γλαύκου

“Όπως όλοι μας γνωρίζουμε, το θέατρο ξεκινά μέσα από τα θεατά, τα πρώτα χρόνια τ' ανθρώπου. Από τότε που έ-χουμε την πρώτη γνώση για την ανθρώπινη παρουσία, με τις γνωστές της διάφορες εμφανίσεις πάνω στη γη, πρωτοφαινε-ται κι' ή εκδήλωση της μιμητικής τέχνης. Έξελικτικά αυτή, πέρασε πολλά στάδια, πήρε πολλές μορφές, μπήκε σε κανό-νες μέσα, σε κανονισμούς, έλαβε τη μορφή που την συναντά-με σήμερα. Άκολούθησε κατά κανόνα την άνοδο του ανθρώπι-νου πολιτισμού, πλην όμως, τούτο δεν είναι και άπόλυτο, ότι δηλαδή ή κάθε τέχνη εύρίσκειται στο ίδιο επίπεδο, στο ίδιο άνάστημα με τους ανθρώπους μιας δεδομένης εποχής. Η τέχνη είναι το πιο εύπαθό πράγμα. Πέφτει πρώτο από όλες τις άλλες ανθρώπινες εκδηλώσεις, όπως έπίσης ανερχεται κατά τρόπον μυστηριακό και θέσιον.

Στο μικρό σημερινό μας σημερινό, θ' ασχοληθούμε με το θέατρο, σαν μορφωτικό παράγοντα, σαν συντελεστή, σαν μιά από τις ήθικές αξίες οι όποιες έξευγενίζουν το ανθρώπινο γένος.

Η γέννηση της δραματικής άναπαραστάσεως που είναι ή πρώτη μορφή της μιμητικής σαν τέχνη, συγγέεται μέσα στις πρώτες καλλιτεχνικές εκδηλώσεις τ' ανθρώπου. Την βρίσκουμε στο μιμόδραμα, στο κράμα ρυθμού—χορού—μουσικής, τρα-γουδιμένη άλλα ή με δράγιο, στο λυρικό όσμο, όπως λέμε. Σε κρίση την εποχή, την βλέπουμε σαν θρησκευτική προσευχή, μ' άντικείμενο τους μύθους, άναφερόμενος στη λατρεία των πρωτογόνων Θεών. Ύστερα επαγωγικά, άφου περάνε πολλά χρόνια, εργάζαστε στην τραγωδία, στην καθαρή μορφή της μιμητικής. Παράλληλα (κατ' άλλους πριν και κατ' άλλους με-τά) γεννιέται κι' ή κωμωδία κι' άρχίζει τότε να παρουσιάζε-ται ή τέχνη τούτη σε διπλή μορφή.

Τό έργο της, από τότε μέχρι σήμερα έχει ένα μεγάλο, ένα σοβαρό προσορισμό. Έρχεται σαν ή φωτεινότερος, ή καλύτε-ρος άναμορφωτής και δάσκαλος τ' ανθρώπου. Πάνω στη σκη-νή, με τις μορφές π' αναφέρουμε, ζωντανεύουν οι ήθοιοι τόν άνθρωπον, μ' όλα τα πάθη του, τις άγωνίες, τους κρυφούς πόθους, τις σπικρές, τους διατικούς και ψυχικούς του άγώνες, τ' αινίγματα και τ' έρωτήματα, την κάθε κατάσταση της τρι-κυμισμένης του ύπαρξεως. Τό θέατρο δεν είναι τίποτα άλλο, παρά ή ένσαρκωμένη μορφή των παθών μας.

Μαζί δέβαια έχει και ψυχαγωγικό σκοπό και διασκεδαστι-κό. Πάίνει από μέσα μας κάθε πίκρα, κάθε στενοχώρια και στη θέση τους βάζει λίγη χαρά, μιά ψευδίσια, έναν εύτυ-χισμό. Στην κωμωδία που σκοπός της είναι το όσμο μιάς εύχάριστης ώρας, πρέπει πάντοτε ν' ύπάρχη τ' ώραίο τ' α-ληθινό κι' όχι ή χυδαιότητα, οι ανθρώπινες άδυναμίες έποδη-μένες με βωυολοχίες και ξετσιπωσιές. Καλιέται ή κωμωδία μέσα στο γέλιο της, στο σατύρισμα των προσώπων, στο πε-ριγέλασμα των καταστάσεων και των πολιτευμάτων, να βοη-θήση κι' αυτή στ' άνέβασμα, στο πλάτυμα του έσωτερικού κόσμου, στη δημιουργία ήθους, στην κατανόηση των ανθρω-πινών άδυναμιών και στην ένίσχυση της βουλήσεως προς τό ώραίο προς τό ύψηλό, προς τό εύγετικό και τ' άληθινό. Πρέ-πει να διδάσχη τό θέατρο και να πιλοτάρη τις ανθρώπινες κι-δαιούς στα λιμάνια του καλού και του ώραίου. Τ' άληθινό θέατρο πρέπει να είναι ένας ιεροκήρυκας άλήθειας, ένας ιερω-μένος άφωσιωμένος στην άγάπη και την πρόοδο τ' ανθρώπι-νου γένους.

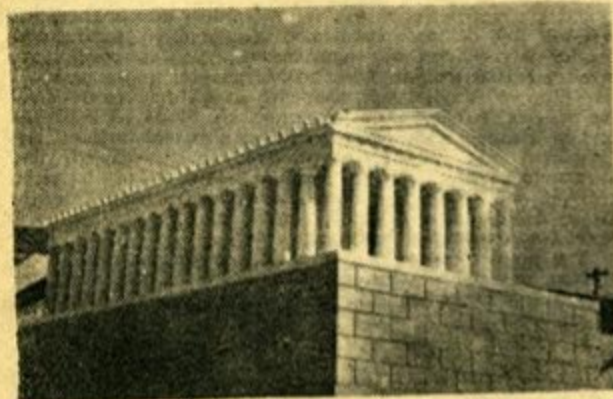
Οι άνθρωποι όλοι μας αγαπάμε πολύ τό θέατρο. Τό θέα-μα είναι ή μαγνήτης που τραβάει πολύ. Ίσως γιατί πάνω στη σκηνή βλέπουμε ζωντανέμο τον ίδιο τον έαυτό μας, ό-πως είναι, όπως τον διέπλασε τό περιβάλλον και όπως και τό σπουδαιότερο ποθεί να είναι. Παρακολουθώντας μιά θεατρι-κή παράσταση δεν κάνουμε τίποτα άλλο παρά θγάζουμε ένα εισιτήριο για κάποιο ταξίδι μακρινό, σ' ένα άλλαργινό μακρινό Νιρβάνα, κάπου που λάμπει ή ήλιος της δικαιοσύ-νης, φέρνοντας μέσα μας ήθική ικανοποίηση. Πολλές φορές μας φέρνει στην αυτοθεώρηση, στ' έρωτήματα που βάζουμε

Συνέχεια εις την σελίδα 32

Ο ΠΑΡΘΕΝΩΝ

Στον κεντρικό δρόμο του πρώτου λόχου, στη χρυσή άλυσίδα των καλλιτεχνικών έργων, που είτε αναπαράσταν τις πιο ηρωικές πράξεις απ' την ελληνική ιστορία (χορός του Ζαλόγγου, 'Αρκάδι κλπ.) είτε τα αντιπροσωπευτικότερα μνημεία της ελληνικής τέχνης ή αρχιτεκτονικής ('Αγία Σοφία), προστέθηκε ένας Ρωμαίσιος μικρός Παρθενών, έργο Μακροννησιωτών στρατιωτών, πιστή αναπαράσταση του Παρθενώνος της 'Ακροπόλεως 'Αθηνών και σε αναλογία διαστάσεων ένα προς είκοσι.

Ο Παρθενών της 'Ακροπόλεως είναι έργο της κλασικής περιόδου (476—338 π. Χ.), της περιόδου της μεγάλης ακμής

Η θαυμαστά μικρογραφία του Παρθενώνος που κοσμεί τον καταυλισμό του Β'. Τάγματος

της Ελλάδος, που αρχισε μετά την καταστροφή των Περσών. Τα μνημεία της αρχιτεκτονικής και της τέχνης της περιόδου αυτής παρουσιάζουν ελληνικά χαρακτηριστά όμως τελειότητα και είναι αππλλαγμένα αισθησίποτε επίρροης εκ των ανατολικών χωρών.

Ο Παρθενών έργο των αρχιτεκτόνων 'Ικτίνου και Καλλικράτους αποτελεί το τελειότερο μνημείο της αρχαιότητας. Είναι κατασκευασμένος από Πεντελικό μάρμαρο και διακοσμημένος με γλυπτικές παραστάσεις, από το χέρι του μεγάλου Φειδίου.

Ο Παρθενών εκφράζει το κάλλος του ελληνικού πνεύματος, την λευκότητα της 'Αττικής ημέρας, την αισιοδοξία και την αυτισπεπιθση στη ζωή.

Είναι ναυά άσειδωμένος εις την 'Αθηνών Παρθένον, περίτερο άμειπρόστυλο, δηλαδή περιβάλλεται από κιονοστοιχίας, με δύο σειρές στο ύψος, με πρόναο, άπισσόδρομον και τριμερή σπή.

Είς το κέντρον του ναού είχε τοποθετηθή το χρυσολεπάντινο άγαλμα της 'Αθηνάς, έργο του Φειδίου.

Αι μεταξύ των τριγύφων μετώπαι εκοσμούντο με ανάγλυφους παραστάσεις εναντιουσιαίων, μαχών 'Αμαζόνων και Κενταυρομαχίας. Ο ρυθμός του είναι δορικός, που άποτελεί μιά από τας πλέον δυναμικάς εκφράσεις του ανθρώπινου πνεύματος.

Οι κίονες Β στο άρος και 17 στο μήκος κάθε πλευράς, φέρουν το βάρος της στέγης και του επιστυλίου, για τόν σκοπόν αυτόν είναι ενισχυμένοι εις το κιονόκρανον. Με την ελαφρά ελαστική γραμμή, τη γραμμή εντάσεως, οι κίονες δέν είναι τελείως ευθύγραμμοι, του τεμαχισμού των εις περισσότερα τεμάχια (σπονδύλους) και με τας αυλακώσεις ή κορυφές εμφανίζονται ισχυροτερος και δίδει την εντύπωση ότι το βάρος, που φέρει είναι εξηραλισμένο δηλαδή την εντύπωση της δυναμικής και της άσφαλειας.

Μά όσα κι' άν γραφουμε δέν είναι δυνατό να δώσουμε ούτε κα την πιο ελάχιση εικόνα απ' την λαμπρότητα του Παρθενώνος.

Ο μικρός Παρθενών του Β' Ε.Τ.Ο. άποτελεί θαυμαστή αναπαράσταση του πραγματικού. Οι αναλογίες επηρήθησαν με τόσο ακρίβεια, ή υμίους κόπους και συνεχείς προσπάθειας, που θα τολμούσε κανείς να πη, πως άν μεγαθύνουμε τας διαστάσεις εις το είκοσιπλάσιον, θα έχουμε την εικόνα του πραγματικού Παρθενώνος και θα λείπη μόνο το άπαράμυλλο χέρι ενός Φειδίου για να τόν συμπληρώση με τας γλυπτικάς καλλιτεχνικάς παραστάσεις.

Μπάριμπα Γιάννης ο Κανατάς

Χθές το βράδυ καθώς γυρνούσα από το συσσίτιο άκουσα κάποιο συνάδελφο να τραγουδά το παλιό τραγούδι του «Μπάριμπα Γιάννη του Κανατά». Άβελια στο μυαλό μου ξανάβρε ή εποχή εκείνη που το τραγουδούσε απ' όκρου σ' άκρον όλη ή 'Ελλάδα. Σκεφθήκα λοιπόν να γράψω άπ' όσο ξερω σε συντομία τη ζωή του τύπου αυτού της 'Αθήνας για να τόν γνωρίσουν όσοι από σας άσφαλως τραγουδάιτε το τραγούδι του, ή' άνορατήθηκαν ποιός ήτον ή περιφήμος αυτός Κανατάς.

Ο χιλιετραγουδισμένος λοιπόν αυτός τύπος ελήσε στην 'Αθήνα κατά την εποχή του Γεωργίου του Α' κι εκάρη τόν τόν Κανατά. Έμεινε στην συνοικία Ακαγιανή και στην οδό 'Υπερίου σ' ένα πολυφτωχό δωμάτιο, την αούλη του οποίου χρησιμοποίησε για σταυλό του ξανθοκόκκινου γάιδου του, ή οποίος δέν άργησε να γίνει κι αυτός διασημος σαν τόν κύριό του. Στην ίδια αούλη ήταν θάλμιο με πολύ γουστό τά αϊγινητικά κανάτια και τ' άλλα προϊόντα της άγγειοπλαστικής του ιστορικού νησιού. Κάθε πρωί τριγυρούσε τους αθηναϊκούς δρόμους ακολουθώντας τόν φορτωμένο γάιδουρό του, και ελάλιωσε τις πράγματιές του.

Έκείνο όμως που τόν έκανε σ' όλο τόν κόσμο γνωστό ήταν ότι, ενώ όλες τις ημέρες της εβδομάδος γυρνούσε στην πόλι φορώντας ρούχα λερωμένα, ξεκάλτωτος, και σκεπάζοντας το κεφάλι του μ' ένα πλύλν τριμενή φοβάκι, τις Κυριακές και τις εορτές έκομην την εμφάνισή του ντυμένος με την τελευταία λέξι της μόδας. 'Ηταν φηλός, εύλύγιτος,

ξανθός, με πυκνό μουστάκι, γαλάνα μάτια, και με εμφανίσιμα μεγαλοπρεπή. Φορούσε ρεδιγιόκατο, πανταλόνι ριγέτο, παπούτσια γυαλισμένα, κι όπως λέν, οι χρονογράφοι της εποχής εκείνης ρολοι με χρυσή άλυσοσίου και φηλο καπέλο. Στους ώμους του έρριχνε ένα σαλι κα τά τρόπον اسپανιολικό κι έπαίρινε έτσι την όψη του Καναλάου του Ε' της Ισπανίας όπως τόν παρουσιάζαν ο Αρβιωντάκης και ο Αλεξιάσης στα βέλτρα των «Ιλισσιών Μουσών». Στο χέρι τάρα αντί της καθημερινής δουκνέρας με την όποιαν κανόνιζε το δήμα του γαϊδουριού του, κρατούσε ευλύγιτο μπαστούνι με άσημένια λαβή. Η λαϊκή ποιησία ή όποια σε τέτοιες περιστάσεις αναλαμβάνει να διαφημίση τις εξέχουσες φυσιογνωμίες, παρέλαβε και τόν Μπάριμπα-Γιάννη τόν Κανατά και μετέφερε την φήμη του, σ' όλην την 'Ελλάδα. Το τραγούδι του τονίσθηκε από τόν μουσικό της φουράς Σάιερ, σε είδος έμβραττηριού κυκλοφορούσε δε περισσότερο από το σημερινά λαϊκά τραγούδια.

Όταν παρουσιάστον κατά τάς ώρας της μουσικής στην πλατεία ή το άπάγευμο στο θέατρο, ή εστρατιαιτική όρχη στμα άφινε κατά μέρος τόν Γκουνά και Μπελλίνι κι έπαιζε το γουστό:

Μπάριμπα Γιάννη με τις στάμνες και με τά κανάτια σου, και με τά κανάτια σου να χαρώ τά μάτια σου. Αυτός ήταν ο Μπάριμπα-Γιάννης ο Κανατάς κι' αυτό το τραγούδι του. Η λαϊκή μούση τόν άποθανάτισε κόνοντας το τραγούδι αυτό το δημοφιλέτερο σκοπό του, τραγουδήθηκε μέχρι σήμερα από τόν 'Ελληνικό λαό. ΤΑΚΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

Κάτασπος, σαν από Πεντελικό μάρμαρο, λευκό όραμα, φαντάζει στον πρώτο λόχο, ή μικρός Παρθενών. Έκφράζει το πνεύμα της αισιοδοξίας, της χαράς, της δημοφιλίας, της παιριδολατείας, που νοιάζει ή αναδοπτισμένη Μακροννησιώτης, να συγκλονίση τόν ψυχικό του κόσμο.

Όλοι οι στρατιώται τόν θαυμάζουν και οι έπισκεπταί αντισταυβάνονται πως σ' ένα τάπο, όπου οι στρατιώται φιλοεγκινούν τέτοια θαυμαστά έργα, δέν μπορεί παρά να γίνεται το πιο άνώτερο ήθικοπλαστικό κι' αναμορφωτικό έργο.

Γιά την κατασκευή του μικρού Παρθενώνος ειργάσθησαν ύπερανθρώπως ή λογίαι Βασιμπόμπης Μιχαήλ και ή στρατιώτης Σκαλιώτης Μ', κάτω απ' τη διεύθυνση και συνεχή παρακολούθηση του εξαιρέτου πολιτικού μηχανικού στρατιώτου Μικρώνη 'Ασγυριού. Τας τριγύφους έλάξευσαν οι ίδιοι στρατιώται που προαναφέρουμε και δέν παρέλειψαν να φιλοτεχνήσουν τας λευκοκεφαλάς άκόμη που είναι τοποθετημένοι κατά μήκος των πλευρών της στέγης εις τας ακροκεραμούς. Τόν λευκό χρωματισμό προσέδωσε ή στρατιώτης Σιγιάλας Σ'.

Είς όλους τούς στρατιώτας, που επί μιας ειργάσθησαν για την κατασκευήν του μικρού Παρθενώνος ένα εύγε δέν υπάδει τίποτα, από την άνεκτίμητη προσφορά της εργασίας και προσπάθειας τους.

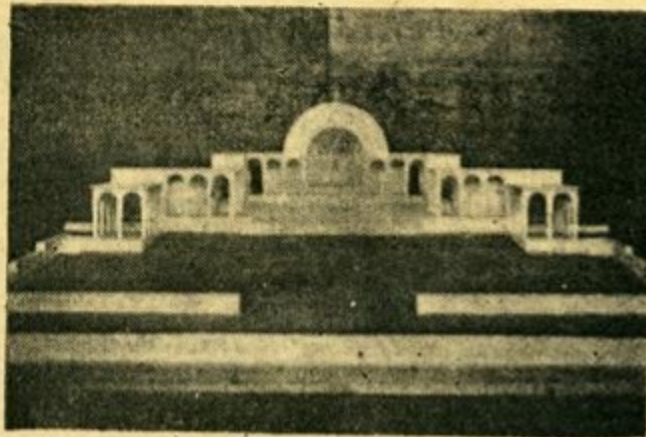
Αμείδονται όμως με τόν θαυμασμόν όλων για το εξαιρετικό έργο τους, που εκφράζει με τόν πιο πειστικό τρόπο το άνώτερο ήθικοαναπλαστικό έργο, που συντελείται στο νησί μας.

ΕΥΑΓΓ. ΣΥΝ

ΟΙ ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΜΑΣ

"Εργα βαθείας χριστιανικής πίστεως Ο ΑΓΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΤΟΥ Α.Ε.Τ.Ο.

Τὸ πρόπλασμα τῆς ἀνεγειρουμένης εἰς Α'. Ε.Τ.Ο. ἐκκλησίας τοῦ Ἁγ. Ἀντωνίου

Ἡ Ἐκκλησία πού χτίζεται στὸ Α'. Εἰδικὸν Τάγμα Ὀπιλιῶν εἶναι ἀφιερωμένη στὸν Ἁγ. Ἀντώνιο, τὸν ἅγιο πού συγκεντρώνει στὴν προσωπικότητά του τὴν δραματικὴ μεγαλοπρέπειαν τοῦ ἀδυσώπητου ἀγῶνα τοῦ πνεύματος μὲ τὴν ὄλη τοῦ καλοῦ μὲ τὸ κακό. Τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ εἶναι πρωτότυπο μὲ στεγασμένον τὸ ἱερό μόνον καὶ τὰ ἄκρα τῶν κλιτῶν, τὰ ὁποῖα γὰν ὑποστεγα, θὰ στηρίζωνται σὲ κομψότερες κιονοστοιχίες καὶ θὰ ἔμωσαν νὰ περιλάβῃ χιλιάδες στρατιῶτες. Τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ προσθέσῃ μίαν ἀκόμη πνοὴ πολιτισμοῦ στὸν καταυλισμὸ τοῦ Α'. Ε.Τ.Ο.

Ἡ κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς θαυμασίας αὐτῆς ἐκκλησίας ἐγένετο ὑπὸ τοῦ Δ)τοῦ τοῦ Α. Ε.Τ.Ο. Γαμματάρχου κ. Ἄντ. Βασιλοπούλου εἰς τὰς 12 Ἰουνίου 1949. παρουσία τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὀπιλιῶν τοῦ Τάγματος ὡς καὶ ἀντιπροσωπεύει τῶν λοιπῶν μονάδων τῆς Μακρονήσου. Τὸ ἔργο αὐτὸ θὰ προσθέσῃ μίαν ἀκόμη πνοὴν πολιτισμοῦ στὸν καταυλισμὸ τοῦ Α.Ε.Τ.Ο.

Ο ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΟΥ Β.Ε.Τ.Ο.

Ἡ ἐκκλησοῦλα τοῦ Β'. Εἰδικοῦ Τάγματος Ὀπιλιῶν, γεμάτη γραφικότητα ὑψώνεται κάτασπρη. Δὲν ἔχει τὸ μέγεθος καὶ τὴν μεγαλοπρέπειαν μητροπόλεως. Ταπεινὸ θυσιαστήριον λατρείας πού ναρίζει μίαν ὑπέροχον εἰκόνα τῆς ἄρας τοῦ δειλινοῦ μὲ φόντον τὴ θάλασσαν εἶναι ἀεικίωμένη στὸν προστάτη τῶν ναυτικῶν Ἁγιο Νικόλαο. Τὸ καμπαναριὸ δίπλα εἶναι μιὰ ἐπιτυχημένη μορφή τρούλου πολὺ γραφικὴ.

Ὅ,τι ὅμως προξενεῖ ὄλως ἰδιαίτη ἐντύπωσι εἶναι οἱ εἰκόνες καὶ ἡ ἐσωτερικὴ διακόσμησις τῆς πού εἶναι καθ' ὁλοκληρικὴν ἔργα τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἐμπνέουσι εἰς τὸν προσκυνητὴν βαθύ θρησκευτικὸν αἶσθημα, ἀποδεικνύουσι τὴν βαθύαν πίστιν καὶ τὴν προσήλωσιν τῶν στρατιωτῶν μας εἰς τὴν θρησκείαν ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἠθέλησαν νὰ τοὺς ἀπομακρύνουν κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ πράκτορες τῆς Μόσχας.

Ἡ γραφικὴ ἐκκλησοῦλα τοῦ Β'. Ε.Τ.Ο. Ἁγ. Νικόλαο

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΤΟΥ Γ.Ε.Τ.Ο.

Ἡ ἐκκλησία τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὸ Γ'. Ε.Τ.Ο.

Ἡ ἐκκλησοῦλα τοῦ Γ'. Εἰδικοῦ Τάγματος Ὀπιλιῶν εἶναι ἀρκετὰ εὐώνυμη σὲ ρυθμὸ Βασιλικῆς. Ἔργο ὅπως καὶ οἱ ἐκκλησίες τῶν ἄλλων μονάδων τῶν στρατιωτῶν. Κάτασπρη ὑψώνεται στὸ Νότιον μέρος τοῦ καταυλισμοῦ μὲ τὸ γραφικώτατον καμπαναριὸ τῆς. Κάθε Κυριακὴ συγκεντρώνονται σ' αὐτὴν ὅλοι οἱ στρατιῶτες καὶ ἀκοῦν μὲ κατανύξη τὴν Θεῖα Λειτουργία. Εἶναι ἀφιερωμένη στὸν Ἀπόστολον Παῦλον. Ἡ ἐκλογή τοῦ ἁγίου εἶναι συμβολικὴ Ὁ Σαουλ ὁ μεγαλύτερος διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ, ἀνέδρασε καὶ ἐγένετο ὁ μεγαλύτερος Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν.

Τὸ ἐπίσημον ἐγκαινία τῆς ἐκκλησίας ταύτης, ἡ ὁποῖα ἐκτὸς τῶν θαυμασιῶν εἰκόνων καὶ ἐπίπλων διαθέτει καὶ πληρὰ τὰ σκεύη τῆς λατρείας ἐκ δωρεῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ Ταμείου Ἀνταλλαγίμων, ἐγένετο μετὰ πάσης ἐπισημοῦτος παρουσίας ἐκλεκτῶν ἐπισκεπτῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐορτῆς τῆς καθ' ἣν ἐτελέσθη καὶ δοξολογία ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ ἐορτῇ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως.

ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΣΕΛΙΔΑ

Ἐπί τῆ ἑορτῇ τοῦ Ἁπ. Παύλου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΚΑΙ ΕΛΛΑΣ

Τοῦ Ἀρχιμ. ΣΥΛ. ΚΟΡΝΑΡΟΥ

Μιά κοινωνική πληγὴ

ΤΟ ΨΕΥΔΟΣ

Ἐπὶ Ἀρχιμ. Κ. ΑΓΡΙΑΝΙΤΗ

Ἀπὸ τὴν στιγμήν πού στὸν δρόμον τῆς Δαμασκού ὁ φανατικός διώκτης τοῦ Χριστιανισμοῦ Σαῦλος ἤκουσε τὴν φωνὴν τοῦ οὐρανοῦ «Σαῦλ, Σαῦλ, τί με διώκεις; σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις» καὶ τὸ φῶς τῆς πίστεως περιέλαμψε τὸ σκοτισμένο πνεῦμα του, ὁ Παῦλος ἐραίφθη ἀκράτητος στὸν εὐγενέστερο, ἠρωικώτερο καὶ ἐκπολιτιστικώτερον ἀγῶνα.

Ἐνας κατασκότεινος κόσμος ἀνέμενε τὸν φωτιστὴν του. Μία ἀνθρωπότης χωρὶς Θεόν, χωρὶς ἀγάπην καὶ οἶκον, χωρὶς ἠθικὴν καὶ ἀρετὴν καὶ τὸ χειρότερο χωρὶς συνείδησιν τῆς καταστάσεώς της, ἐζήτει τὸν ἀναμορφωτὴν της. Καὶ ὁ ἀναμορφωτὴς της μὲ τὸ δράμα τῆς Δαμασκού, ἀναλαμβάνει τὸν ἐνδοξόν ἀγῶνα νὰ σκορπίσῃ τὸ φῶς τῆς ἀληθείας, ἡ ὁποία ἔλαμψε εἰς τὴν ψυχὴν του, εἰς τὰ μάτια τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε ἀνοίγῃ γι' αὐτὴν νέους δρόμους διὰ νὰ βασιῆσῃ, νὰ τῆς ἀποκαλύψῃ νέαν ζωὴν διὰ νὰ ζῆσῃ, Θεὸν ἀληθινὸν διὰ νὰ λατρεύσῃ, εὐαγγέλιον οὐράνιον διὰ νὰ πιστεύσῃ καὶ λυτρωθῇ. Ἀναλαμβάνει τὴν μεγάλην αὐτὴν ἀποστολὴν μὲ ἱερὸ ἐνθουσιασμό καὶ ἀκατάβλητο σθένος, ὥστε οἱ κόποι, οἱ μόχθοι, οἱ κίνδυνοι οἱ ποικιλώμενοι, οἱ διωγμοί, ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα νὰ θεωροῦνται ἀνάξια λόγου ἐμπόδια στὸν μοναδικὸ σκοπὸ τῆς ζωῆς του. Ἀμέσως στὸν τομέα τῆς ἀποστολῆς του περιλαμβάνει τὴν Ἑλλάδα. Τὸ κύριόν του πνεῦμα, ἡ ἔξοχος ἀντίληψίς του, ἡ διορατικότης του καὶ ὁ φιλοσοφικός του καταρτισμὸς, διαβλέπει ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, ὁ Ἑλληνικὸς πολιτισμὸς, ἡ γλῶσσα ἡ Ἑλληνικὴ κυριαρχοῦν στὴν ρωμαϊκὴ αὐτοκρατορία. Ἀντικρούει στὴν Μ. Ἀσίαν Ἑλληνικὰς πόλεις, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων θὰ δεχθοῦν τὸ κήρυγμα τῆς Λυτρώσεως. Σὰν πτωχὸς μεταφέρει παντοῦ τὸ μῆνυμα τῆς νέας καταστάσεως τὴν ὁποίαν προσφέρει εἰς τὸν κόσμον ὁ Θεὸς Λυτρωτὴς.

Τὸ κήρυγμα τῆς νέας πίστεως ἀντῆχει στὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὸ Θεῖο στόμα τοῦ Ἀποστόλου. Τὴν χώραν αὐτὴν τὸν φιλοσοφικὸν πνεῦμα καὶ τοῦ πολιτισμοῦ θέλει νὰ θεμελιώσῃ ἐπάνω στὸ ἀνέπερο φῶς τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ. Σὰν ἀπορρῶσ σπείρει τὸ κήρυγμα στὰς Ἑλληνικὰς πόλεις τῆς Ἀμφιπόλεως καὶ Ἀπολλωνίας καὶ καταλήγει στὴν νύμφην τοῦ Θεσσαλονίκην. Μὲ τὴν πρώτην του ομιλίαν δημιουργεῖ Χριστιανικὸν πῦρνα ἀξίον λόγου, ἐπροσεκλήρωθησαν τῷ Παύλῳ τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλήθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων οὐκ ὀλίγαι. (Πράξ. 17, 4). Διωγμοὶ τῶν Ἰουδαίων, φέρνει αὐτὸν εἰς Βέροισιν καὶ οὕτω θεμελιώνει καὶ ἐκεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ ὡς προπύργιον ἑναντίον τῶν δαρδάρων. Μετὰ τὴν Βέροισιν στρέφεται πρὸς νότον. Θέλει νὰ κάμῃ μέτοχον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ τὴν καρδίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Καὶ ἰδοὺ ὁ Παῦλος εἰς τὰς Ἀθήνας. Μόνο ἐκεῖ ἀναπνεύει ἐλευθέρων ἀέρα. Μόνο ἐκεῖ ἡμπορεῖ ἄσφαθὰ νὰ παρουσιάσῃ τὴν Χριστιανικὴν Διδασκαλίαν. Εἰς τὰς Ἀθήνας διωγμοὶ δὲν ἐπιτρέπονται. Αἱ Ἀθῆναι εἶναι ἡ κοινότης τῆς φιλοσοφικῆς σκέψεως. Καθεὶς εἶναι ἐλεύθερος νὰ παρουσιάσῃ τὸ φιλοσοφικὸν του σύστημα, εἶναι ἐλεύθερος ν' ἀναπτύξῃ τὰς ἰδέας του. Μέσα στὴν ἐκατείδωλον αὐτὴν πόλιν κηρύσσει ὁ Παῦλος τὸν Γολγοθᾶν καὶ τὸν Ἐσταυρωμένον. Καὶ ἡ φωνὴ του ἡ πάντοτε παλλομένη ἀπὸ ἐνθουσιασμόν καὶ πίστιν, μὲ τὸν αὐτὸν παλμόν ἀντήχησεν καὶ εἰς τὸν Ἀρεῖον Πάγον. Μὲ τὰ μάτια του ἐστραμμένα στὴν Ἀκρόπολιν καὶ εἰς τὸ αἰώνιον μνημεῖον τὸν Παρθενῶνα, δεικνύει μίαν νέαν Ἀκρόπολιν μὲ τὸν ἀνυπερέβλητον Παρθενῶνα, τὸν Χριστιανισμόν. Ἐκεῖ δροντοφανεῖ τὴν ὑπέροχον καὶ μοναδικὴν ἐκείνην ἐρασίαν πρὸς τὸ βάρος καὶ τὸ βάθος καὶ τὴν κοσμοσπορικὴν καὶ πανανθρωπίνην σημασίαν τῆς ὁποίας δὲν ἡμποροῦσαν νὰ ἰσοφάρισουν ὅλοι μαζί οἱ λόγοι τῶν σοφιστῶν καὶ τῶν ποικιλώμενων φιλοσοφῶν. «Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν» (Πράξ. 17, 23) καὶ ὁ ἱερὸς αὐτὸς βράχος ἀπὸ τότε ἔγινε τὸ ἐνδοξότερον δῆμα τῆς Οἰκουμένης. Καὶ τὰ ὑπέροχα λόγια πού ἀπὸ αὐτὸ τὸ βράχον ἐβγῆκαν ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Παύλου, ἀπέτελεσαν ἕνα καινούργιο ἀδιάσειστο βράχον, δίπλα στὸ βράχον αὐτὸ ἐπάνω στὸν ὁποῖον ἐθεμελιώθη ἡ ἐνδοξὸς ἐκκλησία τῶν Ἀθηνῶν. Σὲ λίγο δέχεται τὴν εὐεργετικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἡ Κόρινθος. Ἐνα ἔτος

Τὸ ψεῦδος ἡ χειρότερα διαστροφή τοῦ χαρακτήρος, εἶναι δυστυχῶς διαδεδομένον εἰς πάσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας. Πανταχοῦ ἀναφαίνεται τοῦτο, ὑπὸ ταύτην ἡ ἐκείνην τὴν μορφήν. Ἀναφαίνεται ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἐκεῖ ὅπου ἀνθρώποι ἀποβαλόντες πάντα φόβον Θεοῦ, διαστρέφουσι τὴν ἀλήθειαν, ἐπικαλούμενοι αὐτὸ τὸ Ἅγιον ὄνομα τοῦ Θεοῦ. Ἀναφαίνεται ἐν τῷ οἴκῳ, ἐκεῖ ὅπου γονεῖς ἀσύνεται πολλάκις ψεύδονται ἐνώπιον τῶν τέκνων αὐτῶν ἢ παρέχουν εἰς αὐτὰ ἀνατροφήν ἐπίπλοστον καὶ ψευδῆ. Ἀναφαίνεται εἰς αὐτὴν τὴν καρδίαν τοῦ παιδός, ὅστις ἐνωρὶς τείνει νὰ ἀποκρύψῃ τὴν ἀλήθειαν. Εἰς πλείστα χωρία τῆς Ἁγίας Γραφῆς γίνεται λόγος περὶ τοῦ καθολικοῦ τούτου ψεύδους. «Ἀποβέουσι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν». Ὁ ἁ Ἁ Μέγας Βασίλειος ὠραϊότατα λέγει ὅτι ἔσχατος ὄρος τῆς πονηρίας ἐστὶ τὸ ψεῦδος. Ἡ διαστροφή τῆς ἀληθείας, ἡ καταπολέμησις τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀρχῶν, ἡ καταπάτησις τοῦ ἑκαίου, ἡ καταπολέμησις τῆς ἀρετῆς, ἡ προσβολὴ τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεως, ἡ διάδοσις ἀρχῶν αἰτίνας ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων καρδιῶν, κάθε ὑψηλὸν καὶ γενναῖον φρόνημα, καὶ ὁδηγοῦν ἐν τέλει τὰς κοινωνίας εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν αὐτῶν, ὅλα ταῦτα ὀφείλονται καὶ μόνον εἰς τὸ ψεῦδος. Διότι ὁ ἔσχατος αὐτὸς ὄρος τῆς πονηρίας τὸ ψεῦδος, ὁδηγῶν τὸν ψευδόμενον, ἀπὸ κακίας εἰς κακίαν, ἐξευτελεῖ καὶ διασφείρει αὐτόν, ὁδηγῶν τέλος εἰς τὴν πληγὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν καταστροφῆς. Εἶναι προτιμότερον νὰ ὑπομείνωμεν πᾶσαν βυσίαν, ἔστω καὶ αὐτὴν τὴν βυσίαν τῆς ζωῆς μας παρὰ νὰ ψευθώμεν. Οἱ ὠραῖοι λόγοι τοῦ ἱεροῦ φαλμωδοῦ «Ἐξολοθρευεῖ ὁ Κύριος πάντα τὰ γέλη τὰ δόλια», πρέπει διαρκῶς νὰ εὐρισκονται ἐνώπιόν μας. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ μᾶς διαφεύγῃ τοῦτο, ὅτι ψευδόμενον ἀπομακρυνόμεθα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, ἐκ τῶν ὁποίων ἀπορρεῖ ἡ ἀλήθεια. Ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἀληθείας ἀπέθανεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ. Ἐκεῖνος, ὅστις ὑπῆρξεν ἡ ὁδὸς καὶ ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωὴ. Θὰ δεικνύωμεν ὅτι εἴμεθα, ἀληθῶν μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, ὅταν καὶ ἡμεῖς «Ἐκείνος παντοῦ καὶ πάντοτε λέγομεν τὴν ἀλήθειαν». Ἐὰν μετὰ προσοχῆς παρατηρήσωμεν σὴ μερον τὴν ἐξάπλωσιν τοῦ ψεύδους καὶ τὰ ἀποτελέσματα αὐτοῦ, θὰ καταληθώμεν ὑπὸ τρόμου. «Ὅλοι αἱ μεγάλοι δυστυχία τῆς ἀνθρωπότητος, αἱ ἀδικίαι καὶ τὰ μίσῃ, αἱ προλήψεις, ἡ ἀμάθεια καὶ ὁ φανατισμὸς, ἔχουν τὴν ἀρχὴν των ἀπὸ κάποιο ψεύδους. Ἀλλὰ πότε θὰ διαλυθῶν τὸ ψεῦδος καὶ θὰ πέσουν αἱ προλήψεις, αἱ ὁποῖαι καθιστοῦν τὸν ἀνθρώπον ἐχθρὸν τοῦ ἀνθρώπου; Πότε τὸ ἰλαρὸν φῶς τῆς ἀληθείας, θὰ φωτίσῃ ἡμᾶς, καὶ τὸ ὁποῖον θὰ ἐπαναφέρῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀγάπην μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων; Πότε πάντες θὰ ταχθώμεν ὑπὸ τὰς σημασίας τῆς ἀληθείας ἀρχηγῶν ἔχοντες Ἐκείνον, ὅστις ἐμαρτυροῦν οὐκ εἰποίησεν, οὐδὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ; Πότε θὰ ἐνοήσωμεν τὸ βάθος τῶν λέξεων τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τοῦ Ἰησοῦ, ὅτι ἡ ἀλήθεια καὶ μόνον αὐτὴ θὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ; Πότε ἐπὶ τέλους θὰ ἐνοήσωμεν ὅτι τότε μόνον θὰ ἔχωμεν ἀληθῆ εὐτυχίαν, ὅταν ἡ ἀλήθεια βασιλεύσῃ καὶ εἰς τὸν ἰδιωτικὸν μας βίον καὶ εἰς τὸν κοινωνικόν. Εἶναι ἀνάγκη πάντες νὰ ἐργασθώμεν διὰ τὴν καταπολέμησιν τοῦ ψεύδους. Νὰ τὸ καταπολεμήσωμεν εἰς οἰανδήποτε μορφήν καὶ ἂν εὐρίσκειται τοῦτο, εἴτε ὡς κολακεία, εἴτε ὡς κακολογία, εἴτε ὡς συκοφαντία. Τὰς μορφὰς αὐτὰς τὰς ὁποίας ὡς ἄλλος Πρωτὸς λαμβάνει, νὰ τὰς πολεμήσωμεν διὰ νὰ προλάβωμεν τὸν ἐθνικὸν μαρσισμόν καὶ τὴν κοινωνικὴν φθίσιν. Ἡ νίκη ὅμως αὐτὴ δὲν ἐξαρτάται μόνον ἐκ τῶν ἀρχηγῶν, ἀλλὰ περισσότερο ἐκ τῶν στρατιωτῶν. Διὰ τοῦτο ἡ νεότης πρέπει νὰ καταληθῇ ἀπὸ σατανικὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀπὸ φανατικὸν μίσος πρὸς τὸ ψεῦδος. Τότε καὶ μόνον θὰ διανοιζώμεν καὶ εἰς τὸ ἔθνος νέας ὁδοὺς πλήρεις τιμῆς καὶ δόξης καὶ θὰ ἀποδείξωμεν ὅτι ἡ ἑλληνικὴ νεότης εἶναι πράγματι ἐλευθέρη καὶ εὐγενής, καὶ ὄχι δούλη καὶ ταπεινῆ.

Ἀρχ. ΚΩΝΣΤ. ΑΓΡΙΑΝΙΤΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν σελίδα 32

Ο ήλιος ρίχνει τις καυτερές ακτίνες του και η ξερή γη άντανακλά την κάβα του καλοκαιριού. Πιο πέρα λίγα πευκάκια αποτελούν την δάση του τόπου. Βαδίζουν στο δρόμο... Σώματα γερά καλοφτιαγμένα. Ήλιοκαμμένος εκείνος, μελαγχροινή και πολύ ώρα αυτή. Στριφτείται στο μπράτσο του... Σταματούν... Έκεινος της ψιθυρίζει κάτι στο αυτί.

Φαίνεται εύτυχισμένοι. Ξάφνου αυτή ταράσσεται! Κάτι το άπροσδόκητο της είπε. Έχασε την ήρεμία... άνησυχεί... Έκείνος συνεχίζει, θαρρείς και άγορεύει σε πολυπληθές άκροατήριο με τις χειρονομίες και τα σχήματά του. Αυτή τον άκούει... Δεν μπορούν να συνεχίσουν, πρέπει να ξεκουραστούν... Τό φιλόξενα πευκάκια δέχονται και άνακουφίζουν κάτω απ' την πυκνή φυλλωσιά των δύο νεαρές ύπαρξεις, δυό παρθενικά κορμιά. Αύριο δεν θάσαι πιά μαζί, θά χωρισθούν.

Φεύγει εκείνος τον καλεί η πατρίς!... Σκληρός ο χωρισμός, μά η Μάννα Έλλάς πιά γλυκειά κι' απ' την άγάπη και τον έρωτα. Τα πευκάκια γνωρίζουν τα τρυφερά λογάρια που άκουσαν και τα έπαναλαμβάνουν συχνά με τό ψιθύρισμά των. Όρκίζονται αιώνια άγάπη. Στέκουν άμίλητοι. Κυττάζει ο νιός τη νια, κι' ή νια τον νιό στό μάτια, "Ό,τι τό χέλιθ δεν έχουν τη δύναμη να πούν, τό λένε συμπληρώνοντας τα δουρκωμένα μάτια...

Γράφει ο Γιώργος στην Κρινιώ και σε κάθε ταχυδρομείο πούρχεται βρίσκειται και δικό της γράμμα. Ό νεοσύλλεκτος στρατιώτης είναι πάντα χαρούμενος, πρόθυμος και ύπάκουος και άνυπόμονα περιμένει να τελειώση την έκπαίδευση του Κέντρου.

Πέρασαν τρείς μήνες... και τώρα της γράφει: «Σκινώ για τα δοξασμένα δουνα της Μακεδονίας μας, που οι ξενοδοχοί πιά πράχτορες τα μολύνουν, θέλουν και τη Θεσσαλονίκη δική τους μά σε λίγο θά δούν τί τους παραχαϊεί η Έλλάς σαν άντάλλαγμα της προδοσίας των. Με τό τιμημένο ντουφεκί στο χέρι περήφανος ξεκινώ».

Τό τραίνο έφυγε κυλώντας σαν ένα πελώριο σιδερένιο φίδι πάνω στό σιδερένιο δρόμο του. Μέσα του έκλειε τό πολύτιμο φορτίο του σφοίγους και της ζωντανίας Περνάνε τό Θεσσαλικό κάμπο, ο Γιώργος όρθιος στό παράθυρο άγναντεύει τό γοαφικά χωριουδάκια που ή μανία των συμμοριτών μετέβαλε σε σωρούς έρείπων και χαλασμάτων. Σκέπτεται... Ποθεί την λευτεριά και την ειρηνική ζωή μισεί θανάσιμα τους μισαρούς κτηνανθρώπους του σκότους και του έγκλήματος και δρόζει τό αίμα του από έθνική περηφάνεια, γιατί έτυχε και σ' αυτόν ή τύχη να πολέμηση όπως πολέμησαν και οι προγονοί του για τό ίδιο ιδανικό. Διάβαζε την ιστορία στό δημοτικό και έδινε ιδιαίτερη

Του στρ. Γ. Λαμπρέτσου

προσοχή στην συμπαθητική μορφή του δασκάλου όταν με τα γυαλιά στα μάτια και κομμένη τη φωνή από πατριωτική συγκίνηση τους διηγόταν τα ήρωικά κατορθώματα των προγόνων μας.

Θυμάται την Κρινιώ και ή ματιά του πέφτει στό δακτυλίδι της που στολίζει τό δάχτυλό του. Είναι τό δώρο της τελευταίας στιγμής του χωρισμού... Θυμάται τον όρκο τους και άστραπιαίως σαν κινηματογραφική ταινία περνών απ' τη σκέψη του οι τελευταίες στιγμές κάτ' απ' τα πευκάκια.

Φθάσαμε στον προορισμό τους... Παίρνει άμέσως τη νέα διεύθυνσή του από ένα παλιό συναδέλφο του, ο όποιος και του διηγήθηκε τους θρύλους του τάγματός και με χαρτί και μολύβι γράφει στους δικούς του. Σε λίγες μέρες παίρνει άπάντηση. Του έγραφε μεταξύ των άλλων, ή Κρινιώ, πως χάρηκε ιδιαίτερα γι' αυτό, να πολεμήση με άνδρισμό και ήρωισμό και γι' τό θόρυβο της Παναγιάς να γυρίση γρήγορα νικητής. Τα ίδια και κάτι περισσότερα του έγραφε στό γράμμα κι' ή Μάννα του σαν γνήσια Έλληνίδα. "Έτσι είναι, τό έχει τό αίμα μας, τό έχει ή φυλή μας..

Είχε εκκαθαρισθή ή περιοχή των Χασίων και ξεκίνησαν την άλλη μέρα για την Πινδο, για τό Γράμμα.

Ό λοχαγός τους διαζεί λόγο και οι στρατιώτες με κατανύξη τον παρακολουθούν. Άποριθμεί τους ηρωισμούς και τα κατορθώματα των παλιών στρατιωτών και καλεί τους νέους να μη ύστερήσουν σε τίποτε.

"Ήθελα, λέγει ο Γιώργος, να ήμουν και γώ άνέκαθεν μαζί τους και ή καρδιά του χτυπά δυνατά αλλά ποτέ δεν είναι άργά.. Ζητωκραυγάζουν ύπέρ της άθάνατης Έλλάδος και ξεκινούν με άκράτη ενθουσιασμό.

Ό Γιώργος βρίσκειται στις επάλξεις του ώραιότερου άγώνος, βρίσκειται εκεί όπου τό καθήκον τον καλεί, μάχεται για τό ιερό και όσιο της πατρίδος του και κατατροπώνει με τους συναδέλφους του τους προδότες. Έγιναν θρύλος και δρέπουν δάφνες στα τιμία πεδία των μαχών, από νίκη σε νίκη, από έπιτυχία σε έπιτυχία χωρίς άναπαύλα. Ό Γιώργος είναι εύτυχής, τό όνειρό του, ο διασώστης του πόθος έξεπληρώθη. Τα κατορθώματά τους

τα γράφουν οι εφημερίδες, τα μεταδίδουν τα ράδια, κι' ή Κρινιώ με συγκίνηση, θυμισμό κι' εύγνωμοσύνη νοερά τον παρακολουθεί στα δουνα και στα λαγύδια, στα δάση και τα φαράγγια... και περιμένει τον γυρισμό του με τό ξεκαθαρισμό της Μάννας Έλλάδος απ' τό ήδωμένο μίσμα...

Όμως ο Γιώργος δεν θά γυρίση...

Άπέναντι απ' τη Φούρκα σε μία πλαγιά ύπάρχει ένας τάφος με λίγα κλαδιά πάνω απ' τό κωπό χώμα του. Τον στολίζει ένας ξύλινος σταυρός. Οι συναδέλφοί του είχαν γράψει και λίγα λόγια πάνω σ' αυτόν, τώρα όμως έσβυσαν απ' την πολυκαιρία, απ' τις βροχές και τα χιόνια.

Ένα γράμμα της ΙΧ Μεραρχίας έφερε τό θλιβερό άγγελμα στους δικούς του, που έθρήνησαν τό χαμό του. Έκλαψε πικρά κι' ή όμορφη Κρινιώ και φόρεσε τα μαύρα, μά δεν είναι άπαρηγόρητη. Είναι περήφανη γι' αυτό... Μιμείται και άκολουθεί τό έργο του. Τίποτε δεν την έμπειρίζει... Η θυσία του άσάλωσε τον χαρακτήρα και γιγάντωσε τη θέλησή της... Άκολουθεί τό δρόμο της συνειδήσεως της... Σήμερα δρίσκειται σ' άσπρο ντιμένι μέσα σ' ένα μεγάλο κι' επιθλητικό κτίριο της Πλατείας Βαρδαρίου Θεσσαλονίκης... Βρίσκειται πλάι σ' άδέλφια του άγαπημένου της Γιώργου...

Ό Γιώργος έκανε τό καθήκον του. Πάει για την πατρίδα και την τιμή της σαν Έλληνας που ξέρει να ζή και να πεθαινή. Τό άλυκο αίμα του έπότησε για μία άκόμη φορά τ' άγιασμένα έλληνικά χώματα στα όποια ριζοβόλησε τό δέντρο της λευτεριάς και έδωσε άπάντηση στην Ιαμή πρόκληση των έχθρών της Έλλάδος...

Τό τραίνο έφυγε κυλώντας σαν ένα πελώριο σιδερένιο φίδι πάνω στόν σιδερένιο δρόμο του.

Η φυματίωση

Η φυματίωση ή όπως συνήθιζεται να την ονομάζουν «φθίσις» είναι η πιο διαδεδομένη και η φοικώτερη ασθένεια που προσβάλλει όλα τα μέρη και τα όργανα του σώματος, με ιδιαίτερη προτίμηση τους πνεύμονες. Η φυματίωση οφείλεται σε μικρόβιο, το βακτηρίδιο της φυματίωσης, που το ανέκαυψεν ο Κώ, στ 1882.

Ο αέρας που αναπνέουμε είναι γεμάτος από τέτοια μικρόβια, ειδικά στις πόλεις, ενώ στην ύπαιθρο έχει ελάχιστη ή καθόλου. Κι' αυτό γιατί οι φυματικοί δεν τηρούν ώριμους και πολύ απλούς κανόνες. Δεν πρέπει ποτέ ο φυματικός να βήνη κατά γης, αλλά πάντοτε σε ειδικά πτελοδοχεία. Φτυνοντας κάτω γίνεται αίτια, με την σκόνη που σπώνει ο αέρας, να μεταφέρει και μικρόβια της φυματίωσης, που οι άλλοι άνθρωποι, εντελώς άνοητοι, τα εισπνέουν. Πρέπει επίσης ο φυματικός να μάθη όταν βήνη ή όταν φτερνίζεται, να βάζει το μαντήλι μπροστά στο στόμα του, γιατί και με τα σταγονίδια που βγαίνουν από το στόμα ή την μύτη του μολύνει τον αέρα.

Αν όλοι οι φυματικοί μάθαιναν να φτύνουν πάντοτε στα πτελοδοχεία, να βήνουν με το μαντήλι στο στόμα, να μη φιλούν πρό πάντων τα μικρά παιδιά, τότε η φυματίωση, ή φοδερή αυτή αρρώστια, θα περιωριζότο εις το ελάχιστο για να μην πούμε ότι θα εξηρανότο. Αποδείξει ότι εις το ανατόριο, λόγω των προληπτικών μέτρων που παίρνονται, σπάνια παρουσιάζεται μόλυνσις του προσωπικού που υπηρετεί εκεί. Όταν ο ασθενής δεν μπορεί να εισαχθή σε ανατόριο για θεραπεία και την κάνει σπίτι του, τότε πρέπει να ένη χωριστό δωμάτιο, να χρησιμοποιή ιδιαίτερα σκεύη (πήτνια κλπ.), το δωμάτιο να το βλέπει ο ήλιος, να αερίζεται ήμερα και νύχτα.

Οι φυματικές γυναίκες πρέπει να αποβούν την τεκνοποίησι γιατί είναι πολύ επικίνδυνη για την κατάστασή τους. Εκτός τούτου απειλείται και η υγεία του παιδιού που θα γεννηθή και το οποίο πρέπει άμέσως μετά την γέννησή να το απομακρύνουν από το επικίνδυνο φυματικό περιβάλλον γιατί αλλιώς θα πάθη και αυτό φυματίωση, με και η κληρονομική φυματίωση είναι κάτι που σπάνιας συνιστάται ή υάλλον προκείται περί κληρονομικής προδιαθέσεως του παιδιού.

Η φυματίωση στην Ελλάδα ήταν γνωστή από τα αρχαία χρόνια, αλλά άπλωθηκε την εποχή της Τουρκοκρατίας και από τότε επιφέρει μεγάλες καταστροφές.

Η αρρώστια αυτή προσβάλλει κάθε φύλο και κάθε ηλικία, που πάντων όμως τα νέα άτομα 16—24 ετών. Η συνήθεστη μορφή αρρώστιας είναι η λεγόμενη πνευμονική φυματίωση που ονομάζε-

ται και πρωτοπαθής, γιατί παρουσιάζεται σ' ένα υγιές άτομο για πρώτη φορά. Όλες οι άλλες μορφές φυματίωσης ονομάζονται δευτεροπαθείς, γιατί προϋποθέτουν την ύπαρξη της πρωτοπαθούς έστω και σε λανθάνουσα κατάσταση.

Το μέρος απ' όπου το βακτηρίδιο του Κώχ μπαίνει στον οργανισμό είναι κυρίως το αναπνευστικό σύστημα, σπανιώτερα δε το πεπτικό, αλλά με έναν ειδικό τύπο μικροβίου.

Ο υγιής οργανισμός όταν εισπνέει μολυσμένο με βακτηρίδια φυματίωσης αέρα, εισάγει τα μικρόβια στο πλησιέστερο με τον ατμοσφαιρικό αέρα τμήμα του, στους πνεύμονες. Τα μικρόβια συγκεντρώνονται εις τους «πύλους» (την είσοδο) των πνευμόνων, εγκαθίστανται εκεί και αναπτύσσονται ένα έλακος, μια πλγή, που ονομάζεται φυματικός έλακος. Αμέσως ο οργανισμός προσπαθεί να αντίδραση στέλνοντας στον τόπο της πλγής τις διαθέσιμες δυνάμεις του και έντοπίζει τους εισβαλόντας εχθρούς. Αλλά τα μικρόβια εκκρίνουν, όμως ξέρουμε, μια ουσία που λέγεται τοξίνη και η οποία δεν κυκλοφορεί αμέσως με τα αιμοφόρα αγγεία, αλλά με τους μικρούς αεληνες του λεμφικού συστήματος. Οι τοξίνες προσβάλλουν ώριμους κέντρα, τους λευκοκύτταρα, τις έλλες όπως κοινώς λέγονται, και προκαλούν την λευμοδενίτιδα, δηλαδή φλεγμονή και πρήξιμο των αδένων. Όταν τα έλλια είναι πολλά και οι πρησμένοι αδένες σκεταί, τότε έχουμε εκείνο που ονομάζουμε αδενοπάθεια.

Η διόγκωση των αδένων έλασκει πίεση εις τους δρόμους, πιέζει και τα νευρικά κλώνια (νεύρα) που υπάρχουν εκεί, με αποτέλεσμα να έμρανίζεται έλακος, που είναι πολύ ένοχλητικό και αρχίζει χειρς καρμιά άλλη αίτια, αναγκαλαστικός ή έλακος.

Ο οργανισμός έλο και στέλνει όσες δυνάμεις έξοικονομεί που περικυκλώνουν και μάστιγα σπαιουδώς τον επί της πύλης των πνευμ' εισβαλόντα εχθρό και προσπαθούν, προς έστω, να τον απομώσουν. Καταλαδοίμως λοιπόν τώρα, γιατί κανείς προσβάλλεται έκολώτερα από την φυματίωση όταν έ λίγες διαθέσιμες δυνάμεις, λόγω κα διατροφής ή καταρρήσεων ή υπερκοπύσεως.

Οι διαθέσιμες δυνάμεις του οργανισμού μας αποπύλλονται από κίτταρα, δηλαδή την πρώτη ύλη της συστάσεως του ανθρώπινου οργανισμού. Τα κίτταρα λοιπόν που χρησιμοποιεί είναι λευκά αιμοσφαίρια, χριαντοκίτταρα, και έλαστικές ίνες, που αποτελούν το κύριο συστατικό της ούλης που έπακολουθεί μετά την έπούλωση όπριωθήποτε τραύματος. Όλα αυτά τοποθετούνται ώρω από το έλακος και αποπύλλουν το λιγνύμενο σπαιόντιον. Τα σπαιόντιον λόγω του ότι δημιουργείται κκή τοπική κ' λορορία του σώματος, παθαίνουν ένα είδος νεφρώσεως και σιγά-σιγά λιώνουν και βγαίνουν μαζί με τα πύελα, έφινοντας εις τους πνεύμονες άδειους χώρους που λέγονται σπύλια. Όταν στα σπύλια έχουμε άνοικτα αγγεία, τότε έπακολουθούν οι αιμοπύσεις. Άλλο ο οργανισμός έχει συχνά την ικανότητα όταν τα σπύλια είναι μικρά να τα γαμίζει με μια ουσία που ονομάζεται έλαστικός ίν-

δης ιστός, όποτε η φυματίωση μεταδδλεται στην ινώδη φυματίωση που είναι η έλαφροτέρα μορφή.

Η προφύλαξη από την μόλυνση είναι άδύνατη, αλλά είναι πολύ δυνατή η προφύλαξη από τη νόσηση. Δηλαδή όλοι μας αναπνέουμε αέρα με μικρόβια φυματίωσης, άλλ' όταν ο οργανισμός μας είναι δυνατός τα έξουδετερώνει, εκτός πιά εάν ο αριθμός των μικροβίων είναι πολύ μεγάλος, όποτε δυσκολεύεται να τα καταπολέμησι και ύποκύπτει.

Ο εχθρός εύρισκεται λοιπόν ήδη μέσα μας και έμεις δεν έχουμε παρά να βοηθήμε τον οργανισμό στον πόλεμο που διεξάγει επιδιώκοντας τον καθαρό αέρα, το καλό και άρετο φαγητό, άρετο ύπνο κλπ., και να μη σπαταλούμε τις διαθέσιμες δυνάμεις του σε σεξουαλικές καταχρήσεις, ποτά, ναρκωτικά κλπ.

Τα συμπτώματα της φυματίωσης είναι λίγο πολύ γνωστά σε όλους, δηλαδή πυρετός, συχνά κάτω του 37,09 και κατά κανόνα απογευματινός, συνεχής έπρος θήγας χωρίς πύελα, καταβολή δυνάμεων και αδυνάτιμα.

Η βασική θεραπεία της φυματίωσης είναι το ξεκούρασμα στο κρεβάτι, ή ήσυχια, ο καθαρός αέρας της έξοχης, ή καλή και θερπτική τροφή κλπ.

Υποδορηθητικά έπίσης είναι διάφορα φάρμακα, το άσβεστο και διάφορα βιταμινικά, έπίσης έμβολισμοί προφυλακτικοί που γίνονται συνήθως κατά την παιδική ηλικία.

Όλοι οι έπιστήμονες πιστεύουν ότι η φυματίωση παρηκολούθησε το ανθρώπινο γένος από την έποχή που πρωτοεπήνεκε στη γή ο πρώτος άνθρωπος. Τα χαρακτηριστικά συμπτώματα της ασθένειας αυτής, δηλ. το αδυνάτιμα, η πάσχυση ο έλακος και τα πύελα του έκαναν έντύπωση στους λαούς από τους άρχαιότερους χρόνους, όπως έπίσης και στους σημερινούς απολίτιστους λαούς. Ο Μπαρτελεμύ μάλιστα δεβαώνει ότι παρητήρησε αλλοιώσεις της σπαιουδικής στήλης σε σκελετό που άνηκε στη λιθινή έποχή. Απώ τη βαβυλωνιακή και άσσυριακή έποχή δοίσακομο έξορκισμός γραμμώσεως με σφαιροειδή όπως λέγεται γραφή, με τους όποιους προτρέπει η έθσις να εγκαταλείψη το σώμα. Εις τους Βραχμάνους (Ινδοί) κατά τους νόμους του άρχαιου Μανού άπρηγοεύετο να παντρευτούν με γυναίκες που κατήγοντο από οικογένειες έθσιικών. Άλλά και σε συγγράμματα άλλων άρχαιων Ισραήλ βλέπουμε να περιγράφονται τα συμπτώματα της ασθένειας και να έκθειάζεται η έννοική έπίδεσση του αέρος των ύψηλων τόπων.

Κατά τις άνασκαφές που έγιναν στην Αίγυπτο ο Σμιθ ύποστηρίζει ότι έτιστοποίησε πνευμονική φυματίωση σε μούμιες. Άκόμη και η μούμια του Ταυταχάμων έχει αλλοιώσεις που κατά πάσαν πιθανότητα οφείλονται σε φυματίωση.

Κυρίως όμως κατά την κλασσική έλληνική έποχή μάς παρέχονται σαφέστερες γνώσεις για τη έθσις. Ο Ιπποκράτης πρό πάντων μάς δίνει την χαρακτηριστικώτερη εικόνα της αρρώστιας και άνα έδειξε ότι έδρκε μικρές πυώδεις πλγές (έ'λακεις) εις τον πνεύμονα, τα φύματα, δι' αυτό και η αρρώστια ονομάστηκε φυματίωση. Την καλύτερη όμως περιγραφή έδω έδωσαν ο Άρταίος ο Κοππαδόκης (Α' αιών μ. Χ.) και κατόπιν ο Γαληνός, που τονίζει τον κίνδυνο που διατρέχουν όσοι μένουν μαζί με φυματικούς.

Κατά τους νεώτερους χρόνους και ουγ κεκοιμένα από τον 17ον αιώνα άρχίζει η συστηματική μελέτη της νόσου, όποτε και ύποστηρίχθησαν διάφορες άψεις μέχρι έτου το 1882 ο Κώ ανέκαλυψε το μικρόβιο.

στο. Κ. ΓΥΚΑΣ

α) ΤΩΝ ΜΟΝΑΔΩΝ ΜΑΚΡΟ-ΝΗΣΟΥ

Είς τὰ γήπεδα τῶν Ταγματῶν σχεδὸν κάθε Κυριακὴ καὶ ἑορτῇ, τελοῦνται φιλικές, συναντησείας μεταξύ τῶν ποδοσφαιρικών ομάδων τῶν μονάδων τῆς νήσου, πού παρακολουθοῦνται μὲ ἀρκετὸν ἐνδιαφέρον, τόσο ἀπὸ τοὺς ὁπλίτες, ὅσοι καὶ ἀπὸ τοὺς ἀξιωματικούς. Οἱ συναντησείες ζυγίζονται σκότ' ἀφ' ἑνὸς μὲν τὴν συναδέλφωσι τῶν ἀδελφῶν καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν προπόνησι καὶ τεχνικὴ κατάρτισι τῶν ποδοσφαιριστῶν μας. Ὅπως πληροφοροῦμεθα ὑπάρχουν ἐπιτυχίαι ἡ ἀντιπροσωπευτικὴ μικτὴ ὁμάς τῶν Μονάδων Μακρονήσου, πού εἶχε κάμει ἀρίστη ἐμφάνισι, τόσο εἰς τὴν Σύρον, ὅπου ἐπεβλήθη τῆς μικτῆς τῆς πόλεως μὲ 6—0, ὅσο καὶ κατὰ τὴν συνάντησίν τῆς μὲ τὸν Ὀλυμπιακὸν Πειραιῶς, τὸν ὅποιον ἐνίκησε μὲ 2—1, νὰ κατέλθῃ εἰς τοὺς Πανελληνίους Στρατιωτικὸς ἀγῶνας τοῦ προσοχοῦς Αὐγούστου, οἱ ὅποιοι θὰ γίνωνι στὰς Ἀθήνας. Ἡ πραγματικὴ αὐτὴ θὰ προσκομίσῃ ἀρκετὰ ὠφέλη. Τόσον ἀπὸ ἀθλητικῆς ὅσο καὶ ἐθνικῆς πλευρᾶς θὰ φέρῃ εἰς εὐεχὴ τὸ μεγάλο καὶ ἐθνοφελές ἔργο πού συντελεῖται ἐδῶ, μιά μορφή τοῦ ὁποίου εἶναι καὶ ἡ καλλιέργεια τοῦ ἀθλητισμοῦ. Εἰμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι ἐάν κατέλθῃ ἡ Μικτὴ εἰς τοὺς Στρατιωτικὸς ἀγῶνας, θὰ ἐπιτρέψῃ νικητρία, διότι μετὰξὺ ἄλλων διαθέτει καὶ ἐκλεκτοὺς παίκτας Α' κατηγορίας.

Α'. Ε.Τ.Ο. — Γ'. Ε.Τ.Ο. 3—1

Τὸ Α'. Ε.Τ.Ο. σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς καλοὺς τοῦ ἀγῶνος τὴν 5—6—49 ἐνίκησε στὸ γήπεδόν του τὴν ὁμάδα τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο. μὲ σκόρ 3—1. Ὁ ἀγῶνας ἦτο λίγο σκληρὸς καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν μπορέσαμε ν' ἀπολαύσῃμε τεχνικὸν παιχνίδι στὸ ὅποιο μᾶς ἔχουν συνηθίσει οἱ δύο ἰσχυρὲς αὐτὲ, ὁμάδες. Πάντως ἡ ὁμάς τοῦ Α'. Ε.Τ.Ο. παρουσιάσθη περισσότερο συνδεδεμένη ἀπὸ τὴν τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο., ἡ ὁποία παρετάχθη μ' ἑλλιπὴ κάπως σύνθεσι, εἰς τὴν ἐπιθετικὴ τῆς πεντάδα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ παιχνίδι παρεκολοῦθη μὲ ἀδιάπτωτο ἐνδιαφέρον ἀπὸ τοὺς στρατιωτικῶν τῶν δύο Ταγματῶν. Ἡ νίκη τοῦ Α'. Ε.Τ.Ο. ἦτο δικαία. Ἡ ὁμάς τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο. ἰσχυρίζεται ὅτι γρήγορα θὰ πάρῃ τὴν ρεβάν. Οἱ ὁμάδες κατήλθον μὲ τὰς ἑξῆς συνθέσεις:

Α'. Ε.Τ.Ο. : Ἀβραμίδης —

Καραβασίλης (Ζῶπος), Γεωργάτος—Λεντής, Λιάρας, Στουραϊτῆς—Βιδάλης, Καραμπουρνιάτης, Πατηνιώτης, Κωνσταντίνου, Χ' Ἰωαννίδης.
Γ'. Ε.Τ.Ο. : Πολίτης — Φωκᾶς, Ἀμυράς — Κουβάς, Παπαδόπουλος Β., Σαζώνης — Παπαδόπουλος Θεοδ., Δαρίδας, Κουκουμπίνης, Παπακυρίλου, Ζεμπέκος.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΛΑΥΡΙΟΥ—Γ'. Ε.Τ.Ο. 2—1

Τὴν Κυριακὴ 19—6—49 συννητήθησαν εἰς τὸ Λαυριὸν ἡ ἰσχυρὰ ποδοσφαιρικὴ ὁμάς Ὀλυμπιακοῦ Λαυρίου μὲ τὴν ὁμάδα τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο. Κατὰ τὸ παρελθὸν οἱ ἴδιες ὁμάδες εἶχαν συννητηθῆ τρεῖς φορές. Τὴν μίαν ἐνίκησε τὸ Γ'. Ε.Τ.Ο. τῆς ἄλλης δύο τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο ἰσοπαλο. Κατὰ τὸν ἀγῶνα ὁ μὴς αὐτὸν ἡ ὁμάς τοῦ Ὀλυμπιακοῦ ἀγωνίσθηκε φιλότιμα, καὶ ἀναπτύσσατο τὸ γνωστὸ παιχνίδι τῆς, καθάρως νὰ πάρῃ τὴν ρεβάν. Ἡ ἄτυχια — γιὰτι μᾶλλον ἄτυχια μποροῦμε νὰ χαρακτηρίσωμε τὴν ἡττα τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο. τὸ ὅποιο εἶχε αἰσθητὴ ὑπεροχὴ καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα — ὀφείλεται στὴν κακὴ συνεννόησι τῆς ἀμύνῃς του κατὰ τὸ Α'. Ἡμῖχρονο, στὴν ἀστοχίαν τὸν σούτ τῶν κινήτων του ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν ἀκαταλληλότητα τοῦ νεοκατασκευασθέντος γηπέδου πού ἦτο γεμάτο ἀπὸ παχὺ στρώμα χώματος πού ἐμποδίζε τοὺς παίκτας τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο., διότι δὲν τὸ εἶχαν συνηθίσει. Ἐπειτα τὰ σῖνεφα τῆς σκόνης πού ἐσηκνῶντο ἐδυσκόλευσαν καὶ παίκτας καὶ θεατὰς νὰ παρακολουθήσουν τὴν πορείαν τῆς ὑπάλλας.

Ἐλπίζομε νὰ ἐπανηλεθῇ ὁ ἀγῶν διὰ τὴν ρεβάν, διότι τὰ φιλότιμα παιδιὰ τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο. ἀξίζουν ὄχι μίαν ἀπλὴν νικὴν ἐπὶ τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Λαυρίου, ἀλλὰ κι' ἕνα θρίαμβο ἐπὶ ἄλλων ἰσχυροτέρων συγκροτημάτων. Εἶναι ἡ πρώτη ἡττα πού δέχεται ὁμάς τῆς Μακρονήσου εἰς τὸ Λαυριὸν καὶ γιὰ τοῦτο ποῦξενε λύπη εἰς τοὺς ὁπλίτες πού εἶχαν καταλύσει τὸ γήπεδο. Ἐκ τῆς ὁμάδος τοῦ Γ'. Ε.Τ.Ο. διεκρίθησαν οἱ Παπαδόπουλος Β. Παπακυρίλου, Σαζώνης καὶ Φωκᾶς (κατὰ τὸ Β' ἡμίχρονο). Οἱ ἄλλοι ἐτέρησαν κάπως.

Οἱ ὁμάδες κατήλθον ὡς ἑξῆς:
ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ ΛΑΥΡΙΟΥ:
 Πισσάνος — Χαραμῆς, Μπιγγῶς — Γαβαίλης, Μανέτας, Ραφιάς — Βικελῆς, Ἀνδριτσάκης, Ψαράκης Ι, Ψαράκης ΙΙ, Ξεστέρνος.

Γ'. Ε.Τ.Ο. : Πολίτης — Φω-

κᾶς, Χαλκιάς (Ἀμυράς), Ἀθανασίου, Σαζώνης, Κόκκαλης — Ἰωαννίδης, Δαρίδας, Παπαδόπουλος Β., Παπαδόπουλος Θ., Παπακυρίλου. Τὸ τέρας τοῦ Γ' Ε.Τ.Ο. ἐσημείωσε μὲ ἀπ' εὐθείας σούτ ὁ Παπαδόπουλος Β. ἀπὸ ὠραία πάσσα τοῦ διακριθέντος Παπακυρίλου.

Οἱ 35οι ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν 24, 25 καὶ 26ην Ἰουνίου ἐγίναν εἰς τὸ Παναθηναϊκὸν Στάδιον οἱ 35οι Πανελληνιοὶ ἀγῶνες πού ἐσημείωσαν ἐπιτυχία καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψη συμμετοχῆς ἀθλητῶν καὶ ἀπὸ τὴν ἀποψη ἀποδόσεων. Κατὰ τὴν α' ἡμέρα ξεχωριστὴ ἐντύπωσι ἔκαμε ἡ νίκη τοῦ Κοσμᾶ (Ἀλεξανδρουπόλεως) εἰς τὰ 400 μ. μετ' ἐμποδίου ὅπου μὲ τὸν ἐξαιρετικὸν χρόνον 56,3 ἐπεβλήθη τοῦ πρωταθλήτου μας Πετροπουλάκη πού ἐσημείωσε 56,9. Εἰς τὰ 100 μ. ὁ νέος σπρίντερ Μητρόπουλος μὲ 11,2 ἐνίκησε ὅλα τὰ φαβορί τοῦ ἀγώνισματος. Εἰς τὰ 3.000 μ. μετὰ φυσικῶν ἐμποδίων ὁ Μελιδωνῆς ὕστερα ἀπὸ σκληρὸ ἀνταγωνισμό μὲ τὸν Μαυραπόστολο, ἐπέτυχε τὸν καλλίτερον χρόνον τοῦ Σταδίου μας στὸ δύσκολον αὐτὸ ἀγῶνισμα, ἐπιτυχῶν 9'40". Κατὰ τὴν 6' ἡμέρα ὁ λαμπρὸς Μαυροειδῆς, χωρὶς σοβαρὸ ἀνταγωνισμό ἐπέτυχε νὰ ἰσοφαρίσῃ τὴν Πανελληνίον ἐπίδοσι τῶν 800 μ. μὲ 1'57",3. Εἰς τὰ 110 μ. μετ' ἐμποδίων ὁ Καρμαβελῆς τῶν Φιλίππων Καβάλας ἐπανεβλεπὸν τὸν ἄλλο τὸν Κοσμᾶ καὶ ἐπεβλήθη τὸν πρωταθλήτων τοῦ κέντρου μὲ 16",6. Τὸν ἴδιον χρόνον ἐσημείωσε καὶ ὁ Πετροπουλάκης καταταχθεὶς 2ος μὲ

διαφορὰν στήθους. Εἰς τὰ 200 μ. ὁ Μητρόπουλος ἐπανεβλεπὸν τὸν ἄλλο τὸν προηγουμένης, τερματίσας πρῶτος μὲ χρόνον 23,5. Ὁ ἀθλητῆς αὐτὸς ἐάν προπονηθῇ ἐντατικά καὶ δὲν ἐπὶ πάρεϊ ἀπάνω του θὰ γίνῃ ὁ καλύτερος δρομέυς μας ταχύτητος. Εἰς τὸ ἑλληνοπρεπὲς ἀγῶνισμα τῆς λιθοβολίας ὁ διαρκῶς ἐξελισσόμενος Βροντίσης ἐπεβλήθη τοῦ Ματθαιου καὶ Γιατογᾶνα μὲ τὴν ἀρίστη βολῆ τῶν 18,95 μ. Εἰς τὰ 5.000 μ. ὁ ἔμπειρος Μαυραπόστολος ἐπρώτευσεν μὲ 15,47 μὲ δεύτερον τὸν Θ. Ραγᾶς. Ὁ Μελιδωνῆς κούρασμένος ἐγκατέλειπεν εἰς τὸ 4ον χιλιόμετρο. Εἰς τὴν σκυταλοδρομίαν 4Χ400 ὁ Πανιώνιος ἐπέτυχεν νὰ σκερὸν Πανελληνίων ἀγῶνων μὲ 3,35,2. Εἰς τὰ λοιπὰ ἀγῶνισματα ἐπετεύχθησαν μέτρια ρεκόρ. Τὴν γ' ἡμέρα εἰς τὰ 400 μ. ὁ Κωσταβάρας ὕστερα ἀπὸ σκληρὸ ἀνταγωνισμό μὲ τὸν Κοσμᾶ ἐνίκησε μὲ 51,8 ἐναντι 52,8 τοῦ Κοσμᾶ. Εἰς τὰ 1500 μ. χωρὶς σπουδαίον ἀνταγωνισμό ὁ Μαυροειδῆς ἐπέτυχεν 4,09,2. Εἰς τὸ τριπλοῦν ὁ τραυματισμένος Παλαμιώτης ἀνεκρίχθη γιὰ μιά ἄκομην φορά πρωταθλήτης μὲ τὸ καλὸ ρεκόρ 14,22. Εἰς τὴν σφαιροβολίαν ὁ Γιατογᾶνας ἐπρώτευσεν μὲ 14,68 μ. μὲ 5ῦντερον τὸν ἐξελισσόμενον Βροντίση (13,34). Εἰς τὸν δίσκον ὁ ἰσοδύναμος πρωταθλήτης Σύλλας ἐπέτυχεν 45,09 μὲ δεύτερον τὸν Χρόνη (40,58). Εἰς τὸ ἄμα ἐπὶ κοντῷ παρὰ τὸν δυνατὸ ἀέρα ὁ Μαρπλάφας ἐπέτυχεν 3,83.

Εἰς τὰ ὑπόλοιπα ἀγῶνισματα τὰ ρεκόρ ἦταν μέτρια. Στὴν γενικὴ δοβυολογίαν ἐπρώτευσεν ὁ Ἔθνικος Γ.Σ. μὲ 110 δοβμούς ἐναντι 92 τοῦ δευτέρου Πανιωνίου.

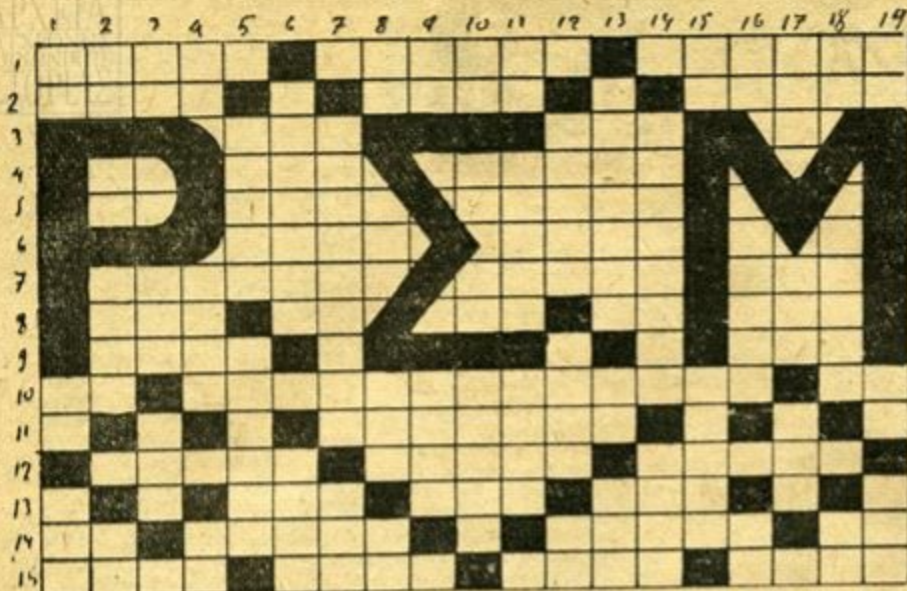
ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ

Τὴν περασμένη Κυριακὴ στὸ γήπεδόν τοῦ Παναθηναϊκοῦ ἐγίνε ὁ πρῶτος ἀγῶν τῶν τελικῶν πρωταθλήματος Ἑλλάδος. Ὑστερα ἀπὸ ὀρηκτὴ ἀγῶνα καὶ κάπως ἀτεχνον καὶ μὲ μετριότατον διαίτητῃ (Γκικόπουλον Θεο)νίκησε ὁ Παναθηναϊκὸς ἐνίκησε τὸν Ὀλυμπιακὸν μὲ 3—2.

Μία θαυμασιὰ φάσις ἀπὸ τὴν ποδοσφαιρικὴν συνάντησιν Α'. Ε.Τ.Ο. — Γ'. Ε.Τ.Ο.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ

6993 = Δεν είναι νίκη.
8373 = ... Μπερνάρ.
27313 = Όπτασια.
824393 = Είδος μουσικού τετραγίου.

Τα αρχικά των λέξεων αυτών θα σας δώσουν το μέρος απ' όπου θα γίνουν άριστοι στρατιώτες.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Ένας ταξιδιώτης μπάνει σ' ένα κήπο να κόψη πορτοκάλια. Ο πρώτος φύλακας του επιτρέπει υπό τον όρον από όσα κόψει να του δώσει τα μισά και μισό. Ο δεύτερος φύλακας ζήτησε επίσης τα μισά και μισό και ο τρίτος το ίδιο. Φεύγοντας έδωσε σ' όλους ό,τι ζήτησαν χωρίς μάλιστα να κόψη κανένα πορτοκάλι στη μέση. Του έμεινε δε στην έξοδο μόνο 1. Πόσα έκοψε και από πόσα έδωσε στον κάθε φύλακα;

ΛΥΣΕΙΣ 2ου ΤΕΥΧΟΥΣ

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ : 1) Τάφος — Αδαμαντιός — Ορητήριο — ταχύς 2) Έρολ — Όχαιο — Ίσες — Σασά — Γόπα 3) Ράς — Ρέξ 4) ΑΨ — ΡΩ 8) Σκαπανία — Μακρονητιώτικος — Πελαργός 9) Άπονος — Πρώτος — Άτρέως — Νεμέας 10) Όναρ — Αρά — Αράν — Αύρα — Άλς — Όναρ 11) Δέ — ΩΦ — Άβανα — Ήν — ΚΑΜ — Κώ — Τροία — Ός — Σά 12) Απο — Ήν — έμά — Ές — Βούσος — Νι — Μάκ — Άς — Ιώβ 13) Ίουί — Άς — Άν — Πιλάτος — Άπ — Όν — Ιωάβ 14) Άσκός — Άλ — Άχ — Θεατρικός — Άρ — ΑΜ — Χάνασ

ΚΑΘΕΤΩΣ : 1) Τέρας — Άβανα 2) Άραφ — ΚΑ — Έπος 3) Φος — Απο — Ούκ 4) ΟΛ — Πανώ — Νό 5) Άνάφ 6) Νόρ. Νό 7) Άχ — Ές Σά 8) Δά — Άβς 9) ΑΪξ — Όραμα 10) ΜΟ — Άνά 11) Άπ — Άχ 12) Νι Κρά — Έν 13) ΤΣ Ρώμης 14) ΙΕ — Ότον — ΓΙΕ 15) Ός — Νόμ — Βία 16) Ης — Κόλτ 17) Έλυάρ 18) Ια — Μάτι 19) ΡΣ — Ότο — ΣΟΚ 20) Μά — Τρυκ — ΣΕ 21) Ης — Ίεων 22) Τα — Κώα — Ια 23) Ός — Πά 24) Άρμ 25) Πλοας 26) Σικ 27) Έν — Όμ 28) ΛΕΟ — Άν 29) Άμόνς 30) ΑΓ. ΡΕΑΣ 31) Χόρ — Γάρ — Ίων 32) Υπέρ — δε — Σώας 33) Σάξων — Σαββά

ΠΡΟΒΛΗΜΑ: Κερδίζει 6 όκ και 162,5 δράμα

ΓΡΙΦΟΙ: 1) Κόμη — Κόρη 2) Έστία 3) Πρόξενος 4) Αριών — Όριών.

Σταυρόλεξο Άριθ. 3

1. Ό έμπρηστής της Ρώμης. — Δεν φοβάται το κύμα. Ψάρι έκλεκτό.
2. Ποσοτική άντωνυμία (θελ.). — Αριθμητικόν (δημ.) μάς φέρνει πληξι (γεν.).
3. Σήκωσ — Αχ...
4. Αυτό το σώμα νύναι τόν στρατό. — Φημιζέται για τόν πούρα της.
5. Πρόθεσις. — Τό Σάββατο δέν μάς νοιάζει νάναι κοί χιλίεις.
6. Σε πολλά μέρη έται λεγεται ή γιαγιά. — Τάσις του ρευματος.
7. Τόν φοβούνται οι έισα γωγείς. — Πρωτεύουσα εύρωπαϊκού κράτους. — Διλοί ποσόν.
8. Τό επαναλαμβανόμεν ό ταν χορεύουμε. — Οργανώσις της κατοχής. — Άναφ. Άντωνυμία. — Δίφθογγος. — Οργανον αίσθησις.
9. Όνομα πατηών. Έχει άεροπλάνα.
10. Νότα. — Κάθε τέτοιο μάς προκαλεί γέλοια. — Νότα.
11. Είναι έκτός από κυρία Χάν ή Ρίτα Χαιγούδρθ.
12. Μάς ξεκουράζει τόν καλοκαίρι. — Χωρίς αυτό δέν τα ξιδεύουμε (Άντιστροφή). — Παλύ σύστημα θα κοπή στους συμμοριτες.
13. Μόνη. — Γάλλος ποιητής και πολιτικός της Γαλλικής Επαναστάσεως. — Ό θεός από την Άμερική.
14. Παραινετικόν. — Πάντο τε. — Δι αυτής καθαρίζουμε τόν άλευρι. — Φυσιογνωμία του Ο.Η.Ε.
15. Ευρωπαϊκή πρωτεύουσα. Σηκώνω. — Φρούτα της επαχής. — Τουρκος άσθρογράφος.
ΚΑΘΕΤΩΣ :
1. Άρητικόν (Ξεν). — Άντωνυμία — Αιτιολ. σύνδεσμος (Άρχ.).

2. Επαναλαμβανόμενον θυ μιζει κατοχή. — Παίζουν τόν παιδία. — Άγγλος θεατρικός συγγραφέυς.
3. Νότα. — Πρόθεσις. Άρχαίον φωτιστικόν μέσον.
4. Σύνδεσμος. — Ό κυρίαρχος. — Γράμμα του άλφαβήτου.
5. Καταπατώ τόν θεια. — Έκεί έγινε άλάτι ή γυναίκα του Λώτ.
6. Άνοίγει τρύπες. — Όρος της Άγίας Γραφής.
7. Τόν χρησιμοποιούμε για τόν εύγονισμό του γένους. — Περιήσανο ζωό.
8. Νότα. — Την όποφύγουμε συνήθως τήν νύκτα. — Μίστρον επιφανείας (Ξεν).
9. Σύνδεσμος. — Πρωτοπούργος μεγάλου κράτους.
10. Σαρκαστικόν γέλοιο. — Μέτρα άποστάσεως.
11. Άναφορ. άντωνυμία — Άλαλος. — Άσιατική χώρα.
12. Όλα τόν σώματα έχουν Τρίτον πρόσωπον δρηθητικού ρήματος. Άντωνυμία.
13. Νοστιμεί τόν ριζόγαλο. — Και (κρητική διάλ). Άκολουθεί πολύ τή μόδα.
14. Όταν είναι γυσο βγάζουν τόν μάτια σου τπίδες. — Τά δάζουν οι γυναίκες στα φορέματά τους.
15. Κτητικόν. — Μάς δίνει άραίο φουότο.
16. Αριθμητικόν. — Συντηρεί τόν ζωά. — Νότα.
17. Άκρωτήριο στον Κορινθιακό. — και άράξαμε Αιγύπτιας Θεός.
18. Δείχνει. — Τις χρησιμοποιούμε στο εμπόριο Νότα.
19. Πρωτρεπτικόν. — Λουλούδια. — Δεν ζούμε δίχως αυτό.
ΚΥΒΟΛΕΞΟ
... Α
... Α
... Α...
... Α...

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ & ΚΑΘΕΤΩΣ :

1) Τόπος, 2) Τροπικός σύνδεσμος, 3) Παιχνίδι της τράπουλας, 4) Δυσάρεστος ψυχική κατάστασις.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ

8, 3, 6, 5, 8 — Χ : = 1
Άνάμεσα στους παραπάνω πέντε αριθμούς που ή σειρά τους δέν πρέπει ν' αλλάξη, τοποθετήστε με όποιαδήποτε τάξη τόν παράπλευρά τους σημειούμενα συμβόλα των τεσσαρων αριθμητικόν πράξεων, ώστε από τόν άποτέλεσμα των αντίστοιχων πράξεων με τούς πέντε αριθμούς νά προκύψη ό αριθμός 1

ΠΑΙΓΝΙΔΙ

Νά άφαιρεθούν εξ τετραγώνων και τόν έναπομένοντα νά είναι

1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30
31	32	33	34	35	36

ναί εύκα και όριζοντιώ και καθέτως

ΚΡΥΠΤΟΓΡΑΦΙΚΣ

164 = Χρονικόν διάστημα
3572968 = Κατι συνήθως στους κομμουνιστάς
573428 = Τό φορουν οι στρατιώται
7613 = Μέρος του λόγου
212728 = Γειτονικός
43756 = Πολεμική παγίς.

ΤΕΛΗ

Το θεατρικό συγκρότημα του Α' ΕΤΟ, έπιφελούμενο της παρουσίας του κ. και της κας Λαμπέρ, ως και του συνταγματάρχου κ. Γ. Μπαϊρακτάρη μετά της κυρίας του, ανέβασε προς τιμήν τους εκτάκτως την Δευτέραν 20ήν Ιουνίου την κωμωδία του Ν. Λάσκαρη «Μαλλιά Κουβάρια» με πολύ επιτυχία παρά την κακοκαιρία που έπεκράτει εκείνη την βραδιά.

Οι ήθοιοι όπως πάντα κατώρθωσαν να δώσουν τους ρόλους τους με πολύ κατανόηση. Ίδιαίτερως διεκρίθη ο στρατιώτης Κοντούλης του οποίου κάθε έκφραση προκαλούσε άκράτητα γέλια στους θεατές. Στάθηκε άμιμος στο ρόλο του Γιακουμή και καταχειροκροτήθηκε καθώς και οι στρατιώτες Γκούφας και Άδραμέας.

Τα σκηνικά του Φυντανά ήταν όπως πάντα εξαιρετικά. Την παράσταση παρακολούθησαν εκτός των αξιωματικών και στρατιωτών του Α' ΕΤΟ και ο Γεν. Στρατοπεδάρχης συνταγματάρχης κ. Ν. Έξαρχάκος, ο Διοικητής του Α' ΕΤΟ ταγματάρχης κ. Α. Βασιλόπουλος και αξιωματικοί των άλλων μονάδων Μακρονήσου.

Ώσαύτως τις τας 19 Ιουνίου στο Ε. Σ.Α.Ι. εγκαινιάστηκε το θεατράκι του στρατοπέδου με μία σύντομη παράσταση. Την παράσταση έτίμησαν με την παρουσία τους ο Γεν. Στρατοπεδάρχης Μακρονήσου συνταγματάρχης κ. Ν. Έξαρχάκος και ο Διοικητής του Α' ΕΤΟ—ΕΣΑΙ ταγματάρχης κ. Α. Βασιλόπουλος. Παρέστησαν ώσαύτως πλείστοι αξιωματικοί του Α' Ε. Τ.Ο. και Γ' Κ.Π.Α.

Την παράσταση έπρολόγισε ο έφ. άνθυπολοχαγός κ. Κ. Χριστόπουλος, ανατρέξας εις τα γεγονότα που ηνάγκασαν εις την δημιουργίαν του ΕΣΑΙ και την ήθνη, πατριωτικήν και ήθικομορφωτικήν έργασίαν, που γίνεται από τα γραφεία της Ήθικής Άγωγής. Έν τέλει ανεφέρθη εις το συγκεκριμένον γεγονός της θεατρικής παραστάσεως, η οποία αποτελεί την άρχην μιάς πλατυτέρας έξωμιατικής πνευματικής και ψυχαγωγικής προσπάθειας διά τους κρατούμενους.

Το πρόγραμμα της παραστάσεως περιλάμβανε δύο εύθυμα και δύο πατριωτικά σκέτα, άπαγγελίες και τη μικρή χιρώδια του Ιου συγκροτήματος, η οποία εξετέλεσε με άρκετη επιτυχία διάφορα κομμάτια.

Θα κρίνουμε δέβαια έπιεικώς όλους εκείνους, που ανέβαν στην προσπάθεια αυτή, γιατί όλοι είναι κρασιτέχνες που ίσως για πρώτη φορά καταπιάνονται με το θέατρο. Πάντως σαν πρώτη έμφανιση οι ήθοιοι του ΕΣΑΙ κατώρθωσαν να δώσουν ένότητα στην παράσταση ει να κρατήσουν άμείωτο το ένδιαφέρον των θεατών.

Ίδιαίτερως σημειώνουμε το «Συμμοριτής και Πολιτικός» του 4ου Συγκροτήματος και το «Ό ξείν άγγέλλει» του Ιου, των οποίων οι πατριωτικές σκηνές απέσπασαν θερμά και αυθόρμητα χειροκροτήματα. Έπίσης ο κομπερ έδειξε άρκετο πνεύμα και έτόνισε τους καύμους και πόθους των κρατούμενων.

Είμαστε δέβαιοι, πως γρήγορα το Ε. Σ.Α.Ι. θα δώση έργα με πνοή και το θεατράκι τους θα είναι κι' αυτά ένια σπουδαίος συντελεστής στην άναμορφωτική προσπάθεια της Διοικήσεως.

Έξ άλλου στο θέατρο του Β' ΕΤΟ την Κυριακή στις 29 του περασμένου μηνός δόθηκε ένα έλαφρό παίκιλο πρόγραμμα με πολλά σπαρταριστά νομάρκια και μπριόζες έμφανίσεις. Συμμετείχον η μαντολινάτα, η χορωδία και διάφοροι σολιστ στρατιώτες. Το είδος πάντα εύπρόσδεκτο άπ' τους πολλούς έχει το πλεονέκτημα, ότι κυλάει άδίαστα και εύχάρια στα πρόπαιτων όταν είναι καλοδιαλεγμένο και καλοανεδρασμένο, όταν άποφεύγονται άνοστα σόκιν. Έτσι και την Κυριακή εκείνη το πρόγραμμα γέμισε την ώρα, παρουσιάζοντας καλλιτεχνική πληρότητα και σκορπίζοντας άφθονο κέφι άπ' τις πρώτες κι' όλας έμφανίσεις. Άναφέρουμε τα τρία σκέτα: «Το τυχερό δωμάτιο», «Κακό ποδαρικό» και το «Χάπι» που δώσαν την εύκαιρία στους εύσυνειδητους καλλιτέχνες του θεάτρου μας Εύθυμιο, Μήτρου, Βρασιλόπουλο, Πετρίδη, Κουτουζώφ και τους υπολοίπους ν' άποδείξουν την καθολικότητα του ταλέντου των με τους έξωφρενικούς ρόλους των.

Έξαιρετικός στάθηκε στο ρόλο των μιμήσεων ο Βογιαζιάνος που έδειξε τ' αξιόλογο ταλέντο του. Άκόμα πολύ συντέλεσαν στον εύχάριστο χαρακτήρα της βραδιάς το σόλο άκκοριτέον του Μακρή (είναι ο πιό ώλοκληρωμένος κάποι μπάντα άπ' όσους πέρασαν άπ' το Τάγμα) καθώς κι' η μαντολινάτα μικτή με κόρο, που είναι ένα άριστο μουσικό συγκρότημα. Να προσέξη όμως ο μαέστρος της Διζικιρίκης σε αυτό: Στο μικτό συγκρότημα προέχον είναι το κόρο και να μη το πιέξη με φόβο μη σκεπάση την μαντολινάτα.

Έπίσης την Πέμπτη 2ην Ιουνίου, ήμε-

ρα της Άναλήψεως, δόθηκε άλλο ένα προγραμματάκι έπ' εύκαιρία της άπολύσεως των αξιωματικών λοχαγού, τέως υποδιοικητού κ. Ήλια Άθανασούλια και άνθυπολοχαγού κ. Γ. Πρωτόπαπα, διοικητού του λόχου Διοικήσεως και των λοιπών άπολυμένων αξιωματικών των άλλων Ταγμάτων. Η βραδιά άφιερωμένη σ' αυτούς, ορχισσε με άποχαιρετιστήριους λόγους, που σκόρπισαν συγκίνηση στην άτμόσφαιρα, μιά και τα τιμώμενα πρόσωπα ήσαν αγαπητά σ' όλους μας. Έπακολούθησαν μουσικές εκτελέσεις, τραγούδια, μιμήσεις κι' ένα σκέτα από τη στρατιωτική ζωή (τά δύο κοθώνια) που ώλοκληρώσανε το νοικοκυρεμένο πρόγραμμα της βραδιάς.

Έλος τα μουσικά συγκροτήματα του Β.Ε.Τ.Ο. κατά το χρονικό διάστημα από 10—19 Ιουνίου έσημείωσαν ένα πραγματικό σκόρ για έρασιτεχνικά συγκροτήματα. Μέσα στις 10 αυτές ήμερες έδωσαν 6 προγράμματα εις τα στρατιωτικά νοσοκομεία, 2 υπαίθριες συναυλίες στο Ζάππειο, 3 ραδιοφωνικές εκπομπές και 1 μουσική έορτή εις την Στρατιωτική Λέσχη.

Ίδιαίτερα συγκινητικές ήσαν οι έμφανίσεις της χορωδίας και μαντολινάτας του Β' ΕΤΟ εις τα Στρατιωτικά Νοσοκομεία, όπου οι ήρωικοί τραυματίαι μας άπεθέωσαν κυριολεκτικά τους Μακρονήσιους καλλιτέχνες. Οι άμοιβαίες δε έκδιλώσεις αισθημάτων συναδελφικής άγάπης, έδωσαν ίσως έντονο στις μικρές αυτές έορτές.

Με την περιόδια αυτή, η Μακρόνησος αγκάλισσε μιά φορά ακόμη — στοργικά και εύλαβικά — τους ήρωες του μαχομένου στρατού μας. Η περιόδια αυτή των μουσικών συγκροτημάτων του Β' ΕΤΟ καταθύνητο από την Α' Σ.Δ.Α.Ν εις την διάθεσιν της οποίας η Γ.Ε.Σ.Β.Χ.Ι. τά ειχε θέσει.

Οι έμφανίσεις της χορωδίας, μαντολινάτας ως και μερικών σολιστ είναι με την έξης σειρά: Την 10(6)49 στο 401 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, την 11(6)49 στο 402 Στρατ. Νοσοκομείο, την 13(6)49 στο 423 Στρατιωτικό Νοσοκομείο, την 14(6)49 στο 430 Στρατιωτ. Νοσοκομείο, την 16(6)49 στο Νοσοκομείο Άναπήρων και την 18(6)49 στο 415 Στρατιωτικό Σανατόριο Ύμηττου. Την 12 και 19(6)

Συνέχεια εις την σελίδα 34

Μαθήτριά του Λαυρίου χορεύουν κατά την έπίσκεψιν της 23.6.49 'Ελληνικού χορού εις το θέατρον του Β' Ε.Τ.Ο., παρουσία άξικών και στρατιωτών.

ΤΟ ΘΕΑΤΡΟ

Συνέχεια εκ της σελίδος 23

ατόν έαυτόν μας, σε μιά κατανόηση και ένταση της αλήθειας που βρίσκεται χυμένη δάκρυα μέσα στο έργο που παίζεται. Μεταφερόμαστε στα πάθη, στις αντιδράσεις, στον παλμό, στην ένταση, στις μεταπτώσεις, στην έξαρση, χαίρομαστε σε κάθε καλό και πάχουμε στ' άδικο καί στο κακό. Η τραγωδία μεταχειρίζεται τον φόβο και το έλεος σαν μέσο για να πετύχει την κάθαρση, την γιατρειά από τα παθήματα της παραγμένης ψυχής του θεατή, φέρνοντας την έκθεση και τη λύση, σύμφωνα με το ήθικό συναίσθημα τ' ανθρώπου μέσα στα μέτρα της δικαιοσύνης. Η κωμωδία γελοιοποιώντας και σατιρίζοντας, καυτηριάζει τη σαπίλα και την ανθρωπινή λάσπη, φανερώνει όλες τις αδυναμίες και τις καταπτώσεις και εύστροφα, πάντα με τό γέλιο δείχνει το σωστό στρατί, το δύσκολο, να ήθ.ο και τίμιο.

Ένα έργο γεννάει μέσα στο θεατή κι' αφήνει, δ.τι άκριβώς προσπαθεί να δώσει ο συγγραφέας. Για τούτο, χρειάζεται ήθική άνωτερότητα, προσωπικότητα και χαρακτήρας, να υπάρχει στους ανθρώπους που γράφουν θεατρικά έργα. Αν πάρουμε αυτό που προσβόουν μερικοί, ότι κάθε πράξη μας φέρνει μέσα της μιά μίμηση και μιά επανάληψη, πράξεων και ιδεών του έννοουμένου ήρωά μας, που κάποτε είδαμε σ' ένα θεατρικό έργο, τότε δεν κάνουμε τίποτα άλλο παρά να επαναλαμβάνουμε κείνο που είδαμε. "Ας σκεφτούμε λοιπόν, τί θα γινόταν η κοινωνία μας, εάν το θέατρο εξέφυγε από το δρόμο των αληθινών και των ώριμω, κι' έπεσε στην έμπορική εκμετάλλευση, χαμηλά στο δούκο, παρουσιάζοντας γυμνές γάμπες σαμμένων γυναικών και ανεφάρταντες τ' άδη ή υπονοούμενα των ανθρωπίνων αδυναμιών και καταπτώσεων.

Θυμάμαι τό θέατρό μας στή φρικτή κατοχή. Οι σκελετωμένες μορφές των πεινασμένων και εξαντλημένων ήσποίων, χωρίς ποτέ να φοβηθούν τον κατακτητή, με την ίερη πάντα φλόγα μέσα τους, στάθηκαν στο ύψος της μεγάλης άποστολής τους.

Στάλαζαν μέσα στο λαό μας δάλασαμο παρηγοριάς, "Είδον κούραγιο, εμπύχνα, ώδηγούσαν. Πολλοί μαρτύρησαν. Νείς όμως, δεν πρόδωσαν ούτε την τέχνη ούτε και την Πατρίδα.

Παραστάθηκε τό θέατρο από τ' αρχαία χρόνια με τις «Πέρσες» του Αισχύλου μέχρι σήμερα, ακόμα και με τις πατριωτικές ήθικές, πάντοτε ο καλύτερος άγωνιστής, στον κάθ' άγωνα του Έθνους. Στάθηκε γνώστης της τρανής και μεγάλης άποστολής του, κι' έδωσε τα πάντα χωρίς ποτέ να ξεβύθει από τον βίο προορισμό του. Βοήθησε στ' άνέδρασμα του ανθρώπου πρό στην ένάτηση του Δημιουργού.

Όπως ήταν φυσικό, οι Δ/σεις των εδώ Ταγμάτων στή γενική προσπάθειά τους να μωρφώσουν καινούργιους ανθρώπους, άμέσως ίδρυσαν θεατρικά συγκροτήματα και έχτισαν σε ώραιους κόλπους χώρους μεγαλοπρεπή κτίρια με όλες τις τεχνικές απαιτήσεις. Βέβαια παρουσιάστηκαν πολλά εμπόδια και πολλές δυσκολίες. Η έκλογη των έργων, λόγω της ανομοιότητας από μόρφωση και αισθητική άγωγή των στρατιωμάτων, ή άνέκρευση έρασιτεχνών ήσποίων να πλαισιώσουν τους επαγγελματίες συναδέλφους, οι τεχνικές έγκαταστάσεις φώς, σκηνικά κλπ. στην αρχή, έδυσκόλεσαν πολύ. Μά ή δεδαιότητα ότι μεγάλα και καλά θα προέβθον από την λειτουργία των θεάτρων, υπερνίκησε κάθε δυσκολία. Έτσι σήμερα λειτουργούν τόσα θεατρικά συγκροτήματα τέλεια από κάθε πλευρά. Άνεβιδάσαν κλασσικά έργα, έργα του Σαίξπηρ, του Ίφην, του Ο'Νήλ, του Σώ, των Έλλήνων Μελά, Συναδίνου, Ξενοπούλου, Ψαθά κλπ. Κάθε βδομάδα έρχεται και κινηματογραφικό κινητό συνοσείο, της έλληνοαμερικανικής υπηρεσίας πληροφοριών με εκλεκτές και έγκυκλοπαιδικές ταινίες. Τό θέατρο έδω είναι στον πραγματικό στο σωστό δρόμο του. Οδηγός, δάσκαλος, έξευωτής. Τό έργο του είναι μεγάλο. Η ψυχαγωγία του είναι τό καλύτερο δώρο για τους συναδέλφους μας. Πραγματικά έδω — βελτίους ποιούν τους πολίτες — όπως έλεγαν οι άρχαίοι σοφοί μας πρόγονοι.

ΑΝΘΗΣ ΓΛΥΚΟΣ

ΔΙΑΝΟΗΣΙ ΚΑΙ... ΠΑΤΑΤΕΙ

Συνέχεια εκ της 12 σελίδος

κάνες λάθος :

— Μά βέβαια, χρυσέ μου!

Δεν κρατήθηκε, σπίκωσ το χέρι μου και της άστροφα δυο γαστούκια που άσφαλώς θα τ' άθυμάται σ' όλη της τ' ζωή. Πηγα έπειτα σπιτί μου έκαψα όλα τ' άχειρόγραφα και την άλη μέρα πρωί-πρωί έδωσα στο ύπασογείο την αίτησι για τούς

τρεις τόνους κοκκινόπιπερο ! Δεν έκανα όμως καλά κυρ-Δε-κανά, γιατί αν συνέχιζα θα γινόμουν διάπικος.

— Καλά κατάλαβα! Γραβα τ'ώρα!

— Πώς;

— Τράβα για πατάτες σου λέω! με διάταξε. Και πήγα.

— Άκούς εκεί να στέλνουν ένα διανοσούμενο για πατάτες!

ΟΙ ΕΚΔΡΟΜΕΣ ΜΑΣ

Είς τας 5 του περασμένου μηνος οι άνδρες και οι αξιωματικοί του ΓΚΠΑ και ΙΕΤΟ με επί κεφαλής τον στρατηγόσάχη Μακρονήσου συνταγματάρχη κ. Εξαρχάκον, έπεσκέφθησαν την Τζια, όπου παρέμειναν ολόκληρη την ήμερα. Οι άνδρες με τό τραγούδια τους και τούς χορούς τους μετέφεραν στο μικρό νησί των Μακρονησιώτικω παλμυ και έδωσαν εις την έκδρομην αληθινό έθνικό και πατριωτικό τόνο. Δυστυχώς εν αντίθεσι προς τον κόσμο, ό όποιος με χαρά έδέχθη τούς Μακρονησιώτες αξιωματικούς, ό πρόεδρος της κοινότητος άδισφόρησε για την άφιξη στρατιωτικού τμήματος, παίζοντας πρέφα στο καφεκείο. Οι όπλιται περιεργάσθησαν τας έγκαταστάσεις του εκεί εργοστασίου Έμαγέ του τελευταίου των Βαλκανίων, με την εύγενή συνοδεία του τεχνικού και γενικού διευθυντού.

Επίσης εις τας 2 του μηνός, όπλιται του ΓΕΤΟ έκαμαν ένα προσκύνημα στο έρειπια του αρχαίου ναού του Πασειδών, στο Σούνιο. Η έκδρομη αυτή συνέπεσε με την εκεί έπίσκεψη της Έπαγγελματικής Βιοτεχνικής Σχολής θηλών το «Έλληνικό Σπίτι». Στους έκδρομεις άνέπτυξε δι' όλίγων την σημασίαν και την ιστορίαν του ναού ό ύπολοχαγός κ. Δεμένιας συνεπλήρωσε δε την όμιλίαν του ή καθηγήτρια της φιλολογίας-άρχειολογίας δεσποινίς Νικολάου της ανώτερης σχολής.

Η ώρα πέρασε μέσα σε άτμόσφαιραν πολιτισμού και έγ καρδιότιτος αξιωματιών και όπλιτών μέσα σε πατριωτικά και δημοτικά έλληνικά τρα-

γούδια και έθνικες εκδηλώσεις. Το προσκύνημα στις καθολώνες του Σουνίου επανέληθη εις τας 12 του μηνός από άνδρες του ΓΚΠΑ και ΓΕΤΟ. Πράγματι μιά τέτοια έπίσκεψις είναι προσκύνημα γιατί έφυγει κανείς γεμάτος από Έλλάδα και φώς, το σώς του αρχαίου πολιτισμού.

Επίσης την 13ην παρελθόντος μηνός Ιουνίου κατά την ήμεραν της εορτής του Άγίου Πνεύματος ή Διοικήσις του Α' ΕΤΟ ώργάνωσε έκδρομην εις την νήσον Κέον (Τζια) εις την όποιαν συμμετέχον «Αξιωματικοί και όπλιτες, του Ταγματος. Κατά την διαδρομην και καθ' όλην την διάρκειαν της παραμονής εις την νήσον ή ευθυμία των έκδρομείων σκορπούσε τον χτρουμένον τόνο του μακρονησιώτικου Έθνικού παλμού. Με τό πατριωτικά τραγούδια και τό πολιτισμόν, ήθος τους έγένοντο άντικείμενον θερμών πατριωτικών εκδηλώσεων εκ μέρους των κατοίκων της νήσου.

Εξ άλλου την Κυριακήν 19ην Ιουνίου έπραγματοποιήθη ολόήμερος έκδρομη εις την γραφικήν νήσον Κίθον των Αξιωματικών του Α' Ε.Τ.Ο. Κατά την έπακολουθήσαν περιόδειαν εις τα αξιοθέατα μέρη της νήσου οι αξιωματικοί και της Μακρονήσου εύρον την ευκαιρίαν να διαπιστώσουν τό έθνικόν φρόνημα των Κυθνίων και να γνωρίσουν την εμπιστοσύνην και την άγάπην που τρέφει ό νησιωτικός Έλληνικός λαός προς τον Έθνικόν μας Στρατόν.

O. N. M

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΥΛΟΣ

Συνέχεια εκ της σελίδος 26

και ξε μήνας συνεχίζεται, εσω το κήρυγμα του και ιδρύεται μια από τας μεγαλύτερας εκκλησίας της πρώτης εποχής. Εκεί άκούει την νέαν προτροπήν του Θεού: «Μη φοβού, αλλά λέλε, και μη σιωπήσης· διότι έγω είμι μετ' σου!» Ο Θεός ήτο μετά τος Παύλου όταν ώμίλει προς Έλληνας! Πράγματι έλας έτσι μοι πολύς εν τό πόλει ταύτῃ!

Αλλά μήπως οι νησοί Μυτιλήνη, Χίος, Σάμος, Κως και Ρόδος δεν δέχονται την έπίσκεψιν του άκαταπόνητου και φιλοσοφού Αποστόλου; Εάν αναγνώση τις τος έπιστολάς του θα ίδη με πόσο εγκώμια έπαινει τό έθνος μας. Κανένο άλλο έθνος δεν άπήλασε τόσους έπαινους και τόσα εγκώμια από τον εκλεκτόν του Θεού Απόστολον, ούτε και έχει εις τό διδόνον της ζωής τοσον έξάίρετον θέσιν όπως τό Έθνος τό Έλληνικόν.

Έως λοιπόν τό όποιον έδέχθη τό άρωμα της διδασκαλίας του ούρανοδάμων. Έθνος τό όποιον όχι μόνον εκράτησε την διδασκαλίαν του Θεοπρόπου αλλά και την μετέδωκε εις όλον τον κόσμον. Έθνος τό όποιον έχει τοιαύτην θέσιν εις τό ευαγγελιον είναι δυνατόν να μη θριαμβεύη και να μη άκτινοβολή διε μέσου των αιώνων τον πυσσόν της αληθείας του Ιησού; Η Έλλάς έγινε τότε τό κέντρον της δράσεως του Αποστόλου Παύλου. Η Έλλάς και σημερον γίνεται τό κέντρον της διασφαλίσσεως του κηρύγματος της έλευθερίας και του χριστιανικού πνεύματος δι' όλον τον κόσμον. Κρατό την δάδα και δρονησθάνει εις τους νέους ειδικολάτρης που θεοιοιούν την όλην, την βίαν και την κτηνωσίαν «Σαούλ, Σαούλ τί με θιάσεις; σκληρόν σοι προς κέντρα λακτίσεις».

+ Αρχ. ΣΤΥΛ. ΚΟΡΝΑΡΟΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΕΣ

Ο ΑΝΑΝΗΨΑΣ

Πατρίδα, σαν κινδύνευες και γύρφες βοήθεια
 με νόμιμες για γνήσιο και τιμημένο γιό σου
 Μ' δυστυχώς, Πατρίδα μου, είναι πικρή αλήθεια
 πώς με παραπληνίσανε κι' ήθελα το χαμό σου.

Μιά σπίδα όμως έτρεμε... και πρίν ακόμα σβύσει
 κατάλαβα σαν Έλληνας τί έπρεπε να κάνω
 'Ανάβλεψα κι' ώρκίστηκα εδώ στο Μακρονήσι:
 πώς είμαι προθυμότερος, Πατρίδα να πεθάνω.

Σένα υπερασπίζοντας τούς τάφους των προγόνων
 Τήν πίστι στή θρησκεία μας και στά ιδανικά μας
 και πρό παντός τήν ώρ' αυτή τή γή των Μακεδόνων
 και όσα άγια χώματα, ήτανε πριν δικά μας.

'Ανάνηψα και πίστεψα. Και τώρα δέν διατάζω
 θωρώντας τήν άκοίμητη του Έθνους μας λαμπάδα,
 όπου κι' άν πάω και σταθώ να τή δρονοφωνάζω
 Είναι τιμή, που έχουμε, Πατρίδα τήν Έλλάδα.

I. ΚΑΡΜΑΝΙΟΛΟΣ

ΖΤΗ ΓΑΛΑΝΟΛΕΥΚΗ ΘΕΑ

Είς τή κοντάρι σου σεμνή νικήτρια άνεδάινεις
 κι' όπως πιστά σ' όρθώνουνε τή χέρια των γενναίων,
 περήφανη, καμαρωτή, κάμπους, θουνά διαβαίνεις
 και ζωντανεύεις όνειρα παλιών καιρών και νέων!

Σ' ανάλαφρό σου πέταγμα κάθε καρδιά σκιρτάει,
 με ρίγη συγκινήσεως μάς λούζει ή πνοή σου
 και ένα μας δάκρυ αύθόρμητο στο μάγουλο κυλάει,
 όταν στο ήλιοδασίλεμα μάς χαιρετά ή μορφή σου!

Συνήθισες με τή λαμπρό των ήλιο ν' ανατέλλεις
 και μ' ένα αιθέριο λίκνισμα στην κορυφή ψηλά
 βρίσκσαι με τήν έπαρση και σ' όλους τότε στέλλεις
 ένα θερμότατο φιλί, που στις καρδιές μιλά!

Με τόν άφρό του κύματος και τ' ουρανού τή χρώμη
 σε φτιάζανε οι Έλληνες, νεράιδα γαλανή,
 γιατί πιστά ενσάρκωσες τή Έθνος η' από χρόνια
 έχει καθαρίο μέτωπο και ζή με τήν τιμή!

ΠΗΓΗ ΚΑΤΑΛΑΓΓΑΡΙΑΝΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΣΚΑΠΑΝΕΩΣ

* ΜΠΟΥΓΟΝ ΠΑΝ: μαθητήν Νίκαιαν: Τό ποιήμα σου έχει πολύ πατριωτικό αίσθημα άλλ' ύστερει τεχνικά. Διάδοξε καλους ποιητής.

ΚΟΡΝΗΛΑΚΗΝ ΔΗΜ: μαθητήν 'Ηράκλειον Κρήτης: Στο ποιήμα σου «Έλληνοπυλο» δείχνει πολύ παραστατικά τή θερμό ένθικό σου φρόνιμα γιά τή όποία σε συγχαιρούμε. Με τή μελέτη οι Ικανότητες σου θα άναπτύχθουν.

ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ ΧΑΡΙΚΛΕΙΑΝ: 'Αθήνας. 'Επήραμε τή ποιηματάκι σου και σε συχαίρομε γιά τή πατριωτικά σου αίσθηματα.

ΚΡΕΟΥΖΗ ΟΛΓΑΝ: μαθητήριαν, Καλλιθέαν. Τό θέμα σου παρμένο από τον κύκλο των μαθητικών σου συνθέσεων καλογραμμένο, άλλ' όχι τού άμέσου ένδιαφέροντος τού περιοδικού μας. Περιμένουμε κάτι καλύτελλο.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ ΦΡΟ. ΣΩ: μαθητήριαν 'Αθήνας. Παρά τήν ηλικία σου τή γραφή σου δείχνει αρκετή ώριμότητα που μπορεί να χαρακτηριση άξιόλογη. Περιμένουμε κάτι πιο έπικαιρο από σένα.

ΜΑΚΡΗΝ ΚΩΝ)ΝΟΝ: μαθητήν Σάμου. 'Από τή ποιήμα σου δημοσιεύουμε μερικά όποσπάσματα που δείχνουν τόν άγνό και ζωηρό σου πατριωτισμό. Συγχαρητήρια.

ΚΑΤΑΛΑΓΓΑΡΙΑΝΟΥ ΠΗΓΗΝ: μαθητήριαν Χαλάνδρι. Τό ποιήμα σου δημοσιεύεται.

ΠΕΡΡΗΝ ΡΗΓΑΝ: μαθητήν Τρίκαλα. Τό ποιήμα σου θα δημοσιευθ στο έρχο μένο τεύχος.

Δ)ΣΙΝ ΠΡΟΤΥΠΟΥ ΔΗΜΟΣΙΑΣ 'ΕΜΠ. ΣΧΟΛΗΣ 'ΑΘΗΝΩΝ: 'Ευχαριστούμε διά τή καλά σας λόγια. Και σας συχαίρομε γιά τήν πλήρη κατανόησιν τού έργου μας.

ΜΑΡΟΥΛΗΝ ΝΙΚΟΛΑΟΝ: Λοχαγόν. 'Ευχαριστούμε για τή καλά σας λόγια. 'Η συνεργασία σας θα μάς είναι πολύτιμος. Τό «άπ. τή σκότος στή Δέξω» δυστυχώς έληθη άργά.

ΚΑΖΕΠΙΔΗΝ ΤΑΚΗΝ: στρατ. Α' Ε.Τ.Ο. Τό ήμερολόφιακό σου διήγημα παρουσιάζει μερικές δυνατότητες άξιόλογες. 'Εν τούτοις ή αφηγηματική του έπεξεργασία δείχνει κάτι τή πρόχειρο. Περιμένουμε κάτι καλύτερο.

ΤΡΕΜΟΠΟΥΛΟΝ ΚΩΣΤΑΝ: Α' Ε.Τ.Ο. Τό θέμα τού διηγηματός σου πολύ καλά άλλ' ή σύνθεσις και ή διατύπωση πολύ πτωχή. Είναι μιά άσχη. που άν τήν ενισχύσες με προσεχημένη μελέτη θα σου προσφέρει πολλά.

Α. Ω: στρατ. Α. Ε.Τ.Ο.

Τό εκλαϊκευτικό άρθρο σου «κατάχρηση δικαιώματος» καλοδοημένο. Δέν παρουσιάζει όμως τή γενικώτερο και άμεσο ένδιαφέρον που πρέπει να έχουν τή θέματα της στήλης αυτής.

ΜΠΡΕΔΗΜΑΝ Ν.: στρατ. Α' Ε.Τ.Ο. Τό πολιτικό σου σημείωμα «Κομμουν. Καντρίλλες» καλό άλλα είναι σωστό να διατυπώνουμε άποψεις με τόν ένπσημου πληρεξούσιου.

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΙΗΝ ΘΕΟΔ.: στρατ. Α' Ε.Τ.Ο. Τό ποιήμα σου «έβμα» δείχνει μιά καλή προσπάθεια σε έλεύθερο στιχο που τήν μειώνει τή άτυπο συμβολικό του περιεχόμενο. Στείλε μας κάτι καλύτερο.

ΑΡΙΕΛ: στρατ. Α' Ε.Τ.Ο. Τό σε έλεύθερο στιχο ποιήμα σου καλό και θα τή χρησιμοποιήσουμε πιθανόν στο έπόμενο τεύχος μας.

ΡΑΚΗΝ ΡΑΝΟΝ: στρατ. Α' Ε.Τ.Ο. Τό πεζοτρογούδο σου θα μπορούσε να λογισθ ως ληγοτέχνημα άν τή περιεχόμενο και τή φραστική του είχαν κάποια βαθύτητα και πρωτοτυπία. Οι χτυπητές φράσεις δέν είναι κεινες που κάνουν ένα λογοτέχνημα.

ΘΕΟΔΟΣΙΟΠΟΥΛΟΝ Α.: στρατ. Β' Ε.Τ.Ο. 'Ανάλυσις συνθήματος δημοσιεύσιμος. Μένει ύπ' όφιν.

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Γενναία παλληκάρια μας τής χώρας μας καμαρία που πολεμάτε ήρωικά σε κάμπους σε λαγκάδια

Σε σας στηρίζεται παιδιά ή δοξα τής πατρίδας Σε σας αξίζει ό στέφανος τής νίκης και άνδρείας.

Σεις πάνω κεί στα άπόκρημα τής Πίνδου τή θουνά μας σαν τή λιοντάρια χύνεσθε γι' αυτή τή λευτεριά μας.

Πάντα τή όπλο τή δορι κρατώντας εις τή χέρι άγρυπνοι περιμένετε εχθρούς σ' αυτά τή μέρη.

'Εχθρούς που έχουνε στο νύο αίμα Γρεκών να χύσουν και τή γενναία μας φυλή να τήν έξαφανίσουν.

Να κάνουν τή Έλληνοπυλο Βουλγάρους γενιτσάρους να μην είναι πιά Έλληνες να νάναι σαν τούς Σλαύους.

Σύ όμως λατρευτέ στρατέ τού ένδοξού μας κράτους τής γής μας άγρυπνε φρουρέ σβύνεις τή όνειρά τους.

Μαθ. Κ. ΜΑΚΡΗΣ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΚΑΙ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Δίδες του Σώματος Έλληνίδων οδηγών φυγαγωγών με εθνικούς χορούς νοσηλευόμενοι ήρωες τραυματίας μας

Η Α.Μ. ο Βασιλεύς απονέμει τα βραβεία κατά τους αγώνες της Σαλαμίνας.

Την 40ην λήξαντος μηνός έτερματισε τας έργασίας της η Τετραμερής Διασκεψίς των Ιαρισίων άφου επί ένα περίηου μηνού συνεορίσθη συνεχώς. Το μόνον θέμα επί του οποίου επήλθε πλήρης συμφωνία ήτο η Αυστριακή συνθήκη ειρήνης. Μερική συμφωνία επίσης επήλθε και επί το ζήτημα του Βερολίνου. Άλλα εις το ζήτημα της πολιτικής και οικονομικής ενότητος της Γερμανίας ως και δια την άποκατάστασιν τετραμερούς έλέγχου επί ολοκλήρου της Γερμανίας, ουδεμία συμφωνία επετεύχθη.

Και αι έπιτευχθείσαι όμως συμφωνίαι μόνον από την πρακτικόν των εφαρμογών πρόκειται να λάβουν ουσιαστικήν αξίαν. Παρά ταυτα τα άποφασισθέντα δύνανται ν' αποτελέσουν την βάση περαιτέρω συνεννοήσεων δια τα θεμελιώδη γερμανικά ζητήματα. Είναι επίσης γεγονός ότι η κάθετος στάσις των Δυτικών εις όλα τα σημεία, ιδιαίτέρως δε η πολιτική των εις τους δυτικούς γερμανικούς τομείς και η ύπογραφη του Συμφώνου του Άτλαντικού, άπέτελεσαν στοιχεία, που έμάλισαν την σκληράν ρωσικήν καρδίαν. Αν μάλιστα τα δυτικά μέτωπον έξακολούθησιν να παραμένη όπως προβλέπεται άρραγώς, τότε πιθανώτατα η Μόσχα θα εύρεθη εις την ανάγκην να ύποχωρήσῃ και να εθόσῃ μέχρι της ύπογραφής πραγματικής ειρήνης.

Η άποδοχή εκ μέρους της Ρωσίας των προτάσεων των σχετικών με την αυστριακήν συνθήκην ειρήνης μάς πείθει ότι η Ρωσία εγκατέλειπε τας γιουγκοσλαβικές διεκδικήσεις, γεγονός το όποιον είναι συμφωνόν προς την έπίθεσιν της Κομμουνισμοῦ κατά του Τίτο.

Ο λησσοσυμμοριτισμός ύπέστη κατά τον παρελθόντα μήνα και άλλα καιρία πλήγματα. Ο Έθνικό- Στρατός συνεχίζων το «γέντισμα» της Πελοποννήσου και της Στερεάς, έπέτυχε την έξόντωσιν η σύλληψιν των άρχηγών των συμμοριτικών άρμαγίων της Νοτίου Ελλάδος. Εις την Πελοπόννησον έξωντώθησαν οι Πρεκκίξ, Ξυδίας και συνέληφθη ο ψευδοπυργός Μολόπουλος. Εις την Στερεάν έξωντώθησαν οι Διαμαντίς (ύποστράτηγος) και ο Δ)της της 182 κομμουνιστικής ταξιαρχίας Παπαιώννου. Εις την Ήπειρον η συμμορία του Πετρί- ύφισταται άνηλεη καταδιώξιν. Αι μόναι αξιόλογοι δυνάμει του συμμοριτισμού ύφίστανται ήδη μόνον εις το Βίτσι. Έπα κειλημένως οι συμμοριταί προσεπάθησαν να προωθήσουν συνάμεις των προς το έσωτερικόν άλλ' όλαί αι προσπάθειαι των άπέτυχον.

Την 24(6)49 άπέθανεν ο Πρωθυπουργός Θεμ. Σοφούλης. Ο θάνατός του άσκηε δυσαναπλήρωτον κενόν εις την πολιτικήν ήγερσιν του τόπου. Λόγω του θανάτου του έδημιουργήθη πολιτική κρίσις η όποια συνεχίζεται μέχρι της στιγμής πού γράφονταί αι γραμμαί αύται.

ΤΕΧΝΗ

Συνέχεια εκ της σελίδος 31
49 εις το περιετόλιον του Ζαπτείου, επί ευκαιρία της εκθέσεως Μακρονήσου, έδωσαν δυο συναυλιές με άφογη άπόδοση που προκάλεσαν τις ένθουσιώδεις εκδηλώσεις των άκραστών που είχαν συρρεύσει.
Την 15(6)49 τα μουσικά συγκροτήματα του Β. ΕΤΟ έτυχον της ιδιαίτερης τιμής να προσκλήθωσιν εις την Στρατιωτικήν Λέσχην Άθηνων γιά να δώσουν συναυλία. Παρέστησαν ο Γεν. Έπιθεωρητής Στρατού στρατηγός κ. Βενιτήρης και πολλοί άλλοι άνώτατοι, άνώτεροι και κατώτεροι αξιωματικοί μετά των οικογενειών των. Έξετελέσθη ένα θαυμάσιο πρόγραμμα με άριστη άπόδοση που δίκατα απέσπασε τα χειροκροτήματα των παραστάντων.

Έξαιρετική επίσης έπιτυχία έσημείωσαν οι έκπομπές από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό Ένόπλων Δυνάμεων. Την 16(6)49 το πρωί η χωρωδία και την 15 και 18(6)49 το μεσημέρι η μονοφωνία μετά τα έκλεκτά τους προγράμματα και την καλή έκτέλεση δέχθηκαν τα συγχωρήτρια του Διευθυντού Ρ. Σ. Ε. Δ. Ιλαίου κ. Καδόρη.
Όσο γιά τα θεατρικά συγκροτήματα του Γ' ΕΤΟ τον μήνα πού πέρασε δεν μάς έδωσε έργα κι' αυτό γιαντί δοσκαται ύ-

πό κατασκευήν το νέο θέατρο του Τάγματος. Πάντως συνέχισε τα μαθητικά και έν τώ μεταξύ τις πρόβες του γιά το κοινουργιο έργον με το όποιο να εγκαινιάσῃ τή νέα του σκηνή. Όσοι παρακολούθησαν τις πρόβες λέγουν πως θα παραστάσῃ εκπλήξεις. Έμεις όμως δεν λέμε τίποτα εν άναμονή της πρεμιέρας, η ήπειο όποιον προχωρεί άλυματώδως η κατασκευή της νέας σκηνής, φαίνεται πως θα γίνη πολύ σύντομα.

Το θεατρικό έξ άλλου συγκρότημα του Β' ΕΤΟ ανέβασε την 23(6)49 το είδυλλιακό δράμα του Περισσάδη την «Γκόλφω». Μολονότι το έργο ανήκει στις πρώτες μορφές του Νεοελληνικού Θεάτρου, μ' όλον τον ρητορικό λυρισμό του και την χονδροειδή συγκίνησιν, εξακολουθεί πάντα ν' άρέσει, γιαντί όχι μόνο το θέμα του είναι θαθεύο ανθρώπινο, μά και γιαντί έχει τις πηγές του στην έλληνική ύπαιθρον, στο ήθος, την λεβεντιά. Το άνέβασμα έση μείωσε έξαιρετική έπιτυχία και χάρισε άληθινή αισθητική άπόλαυση. Σ' αυτό δέβαια συνέτεινε μνηστικά η παρουσία της κ. Εύθυμίου πού μαζί με την 5)δα Καλο-

μοιροπούλου, κράτησαν τους δυο πρώτους γυναικείους ρόλους, με έκδηλο συναισθηματισμό, μ' ένα συγκρατημένο έρωτισμό η πρώτη μάς έδωσε μιá Γκόλφω έξαιρετική, με θαυμάσια έκφραση και κίνηση η δεύτερη «έπιασε» τον άληθινό τύπο της Σταυρούλας.

Από τους στρατιώτες, ο Εύθυμιος, ο Μήτρος και ο Βροσιδανόπουλος, άφησαν γιά μιá ακόμη φορά το ταλέντο τους με μιληση. Ήταν άφογοι. Ο Φουντούκης και ο Καζάντζας μάς ικανοποίησαν πολύ. Ο Πετρίδης (άρχιταξέλλγγας) και ο Κμυτωζώφ («Αστέρω») δούλεψαν με μεγάλη εύσυνειδήσια. Μά και όλαί οι άλλοι ήταν καλοί.

Τα σκηνικά γενικά έπιτυχημένα, με δίοχητη την προοπτικότητα του στρατιώτου Ζωγράφου, έκαναν μεγάλη έντύπωση και προσέθεσαν πολλά στην παράστασιν. Πρέπει όμως να μελετήσῃ περισσότερο την σκηνική τέχνη. Οι τεχνικοί με το τρικό τους και τον καλό φωτισμό έβαλαν κι' αυτοί την σφραγίδα τους στή θαυμάσια παράστασιν.

Αξίζει κάθε έπαιμος σ' όλους πού συμβάλαν στο πετυχημένο και τέλειο άνέβασμα του έργου.

ΤΟ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΝ

(Ἡ ἐξέλιξις καὶ ἡ τακτικὴ του.-Τὰ εὐτοπροωδούμενα)

Ἄν τὸ πεζικόν εἶναι ὁ βασικὸς συντελεστής τῆς νίκης ἐκ τούτου κατακτῆ καὶ διατηρῆ ἔδαφος, τὸ πυροβολικὸν εἶναι τὸ ὄπλον, πού τὴν προπαρασκευάζει. Μοναδικὸς σχεδὸν ὄπλισμὸς τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι τὸ πυροβόλον, πού ἀποτελεῖ τὴν θεμελιώδη βάσιν του καὶ ἀπὸ τὴν καλὴν του ποιότητα καὶ χρησιμοποίησιν του σύμφωνα με τὶς τεχνικὰς καὶ τακτικὰς του ιδιότητες ἐξαρτᾶται ἡ ἀπόδοσις του καὶ ἡ καθόλου συμβολὴ του εἰς τὸν ἀγῶνα.

Τὸ πυροβολικὸν συμμετέχει εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν στρατῶν με ὀρισμένες ἀναλογίαι, πλὴν ἐνῶς τὸ πεζικὸ ἐλιίσσεται καὶ χρησιμοποιεῖ τὸ πῦρ καὶ τὴν κίνησιν, τοῦτο κινεῖται πάντοτε, προστατευόμενον καὶ ἔχει μοναδικὸν τρόπον ἐνεργείας τὸ πῦρ.

Τὸ πυροβολικὸν εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν ἀλτρουιστικὸν ὄπλον, καθ' ὅσον δρᾷ ἀποκλειστικῶς εἰς ὄφελος τῶν λοιπῶν, ὑποστηρίζον τὴν προκώρησιν διὰ τῆς καταστροφῆς τῶν ἐχθρικών ἀχυρωμένων θέσεων καὶ ἀμυντηρίων καλυμμάτων καὶ ἀνασκόπων τὰς ἐχθρικὰς ἐπιθέσεις δι' ἀνοσχητηρίων φραγμῶν. Αὐταὶ εἶναι αἱ δύο βασικαὶ ἀποστολαί, τὰς ὁποίας ἔχει νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ πυροβολικὸν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ὁ τρόπος ὅμως ἐκτελέσεως αὐτῶν ποικίλλει κατὰ τὸπον καὶ χρόνον, ἀναλόγως τῶν τελειοποιήσεων τακτικῶν καὶ τεχνικῶν, τὰς ὁποίας ἐμφανίζουν τὰ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πυροβολικοῦ ἐν δεδομένη στιγμῇ ὑπάρχοντα μέσα.

Τὰ πυροβόλα ἐχρησιμοποίηθησαν διὰ πρῶτην φοράν ἀπὸ τοῦς Ἄγγλους εἰς τὴν μάχην τοῦ Κρεσῦ (1346). Λόγῳ ὅμως τοῦ μεγάλου βάρους καὶ τῆς δυσχεροῦς μετακινήσεως τῶν ἐχρησιμοποιούντων μόνον εἰς τὴν ἄμυναν καὶ τὴν πολιορκίαν φρουρίων. Ἔτσι ἀντικατέστησαν τὰς παλαιὰς πολιορκητικὰς μηχανάς, ὅπως ἡ «βαρεῖα βομβάρδα», μήκους 5 μέτρων καὶ διαμετρήματος 63 ἐκ., καὶ τὰ πυροβόλα τοῦ μηχανικοῦ Οὐρβανού πού χρησιμοποιήθησαν εἰς τὴν ἄλυσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως (1453), τὰ ὁποία ἐξετόζωναν τεραστίαι λίθινες σφαῖραις.

Χρησιμοποίησις ὅμως πυροβόλων εἰς τὸ πεδίου τῆς μάχης ἐν ἀμέσῳ ἐπαφῇ με τὰ λοιπὰ ὄπλα ἔγινε τὸ πρῶτον ἀπὸ τοῦς Γάλλους εἰς τὴν μάχην τῆς Μαρινιάν (1515), ἐναντίον τῶν Ἑλβετῶν, ἀφοῦ ἡ μεταλλουργικὴ βιομηχανία κατεσκεύασε πυροβόλα κάπως ἑλαφρὰ καὶ ἐκκίνητα.

Ἐμφάνισις τοῦ πυροβολικοῦ ὡς ἰδιαιτέρου ὄπλου ἔγινεν ἐπὶ Ἑρρίκου τοῦ Δ' τὸν 16ον αἰῶνα εἰς τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὸν Σιλλῦ καὶ ἐν συνεχείᾳ ἀπὸ τὸν Γουσταῦν Αἰδόλφου τῆς Σουηδίας, ὅστις σχημάτισεν τὸν δρχο (page), πού περιελάμβανε ὄπλα τὰ βαρεῖα ὄπλα καὶ καθάρισεν τὴν ἀναλογία τῶν 6 πυροβόλων ἀνὰ 1.000 πεζοῦς. Ὅλες οἱ προσπάθειαι πάντως ἔτειναν εἰς τὴν ποιοτικὴν τελειοποίησιν καὶ ποσοτικὴν αὐξήσιν τοῦ πυροβολικοῦ καὶ κυρίως τῶν βαρέων πυροβόλων, πού ἦσαν κατάλληλα διὰ τὴν ἄμυναν θέσεων ἢ τὴν πολιορκίαν ὀχυρῶν.

Σταθμὸν εἰς τὴν ἐξέλιξιν τοῦ πυροβο-

λικοῦ ἀποτελεῖ ὁ 17ος αἰὼν, διότι ἔκτοτε ἀρχίζει ἡ συστηματικὴ του ὀργάνωσις καὶ ἐκπαίδευσις πυροβολητῶν. Περιφῆμη διὰ τὴν ἐποχὴν εἶναι ἡ χειρόγραφος μελέτη τοῦ Συλλῦ «Διδασκαλία ἐπὶ τοῦ πυροβολικοῦ» (1610).

Εἰς τὸ τέλος τοῦ 17ου αἰῶνος ὁ Λουδοβίκος ΙΔ' τῆς Γαλλίας ὀργανώνει μόνιμο προσωπικὸν πυροβολικὸν συγκροτῶντα (1671) «Σύνταγμα τῶν τυφεκιστῶν τοῦ βασιλέως» πού μετωνομάσθηκε ἀργότερον (1693) εἰς «Βασιλικὸν πυροβολικόν».

Ἐξ ἄλλου εἰς τὴν Πρωσσίαν ὁ Μέγας Φρειδερίκος ἔχων ὑπ' ὄφει τὰ λαμπρὰ ἀποτελέσματα τοῦ Γουσταῦν Ἀδόλφου, ὁ ὁποῖος εἰς τὴν μάχην τῆς Λειψίας (1631) καὶ εἰς ἄλλας περιπτώσεις συνεκέντρωσε προσωρινῶς τὰ πυροβόλα καὶ συνεκρότησε ἔτσι μάζαν πυροβολικῶν, ἐθέσπισε ὡς ἀρχὴν τὴν ἐκατὰ μάζαν δρᾶσιν τοῦ πυροβολικοῦ, πού μέχρι σήμερα παραμένει ἀκλόνητη. Ἐν τούτοις δὲν ἐπεζήτησε ὀργάνωσιν τακτικῶν μονάδων πυροβολικοῦ παρὰ μόνον ὀργάνωσιν ἑπιπέδων πυροβολικῶν ἐπ' ὄφελειαν τοῦ ἵππικου εἰς τὸ ὁποῖον ἐξεδήλωσε τὴν προτίμησίν του.

Τέλος ὁ στρατηγὸς Γκριμπωδάλ τὸ 1765 χάρισε εἰς τὸ Γαλλικὸν πυροβολικὸ τὸ ὁμώνυμον πυροβόλον καὶ εἰσήγαγε διαφόρους καινοτομίας εἰς τὴν τακτικὴν τοῦ πυροβολικοῦ, χάρις εἰς τὰς ὁποίας οἱ Γάλλοι ἔδρασαν βάσανος εἰς τοὺς πολέμους τῆς Γαλλ. Ἐπαναστάσεως.

Τὴν ὥπληξε ἡ σημασία πού ἀπέδιδον οἱ Γάλλοι εἰς τὸ πυροβολικόν κατὰ τὴν περίοδον τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως, ὅστε ἀπὸ τὴν ἐπιτροπὴν κοινῆς σωτηρίας ἐχρησιμοποίηθησαν διὰ τὴν κατασκευὴν πυροβόλων ἀκόμη καὶ οἱ κῶδωνες τῶν ἐκκλησιῶν εἰς Μενδοῦ δὲ λειτουργήσει ἡ ἐθνικὴ ἐπιτροπὴ πειραμάτων, πού ἠσχολήθη μετ' ἐξήτασιν τῆς καλῆς ἀποδόσεως τῶν πυρῶν τοῦ πυροβολικοῦ.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν Ναπολεοντείων πολέμων εἰσήχθη τὸ πρῶτον ἡ ἐφεδρεῖα πυροβολικοῦ, ἣτις διευκολύσασθε διὰ τὴν φάσιν τῆς ἀποφασιστικῆς ἐπιθέσεως, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς συγκεντρώσεως τῶν πυρῶν σὲ ὀρισμένον σημεῖον, τὴν ὁποῖαν ἐχρησιμοποίησε τὸ πρῶτον ὁ Μ. Ναπολέων (1807) στίς μάχας Φρίελαντ, Βάγκραμ καὶ Μποροντίνο.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπίσης (1829) συνεκροτήθη τὸ πρῶτον τακτικὴ μονὰς πυροβολικοῦ, πυροβολαρχία (μπαττερί), με ἰδικευμένον προσωπικὸν ὑπηρετήσεως καὶ ἔξωθεν.

Ἐπακολουθεῖν ἀλλεπάλληλες τεχνικὲς τελειοποιήσεις τῶν πυροβόλων, ὅπως τὸ αὐλακωτὸ πυροβόλον (Γαλλία 1855), τὸ ὀπισθογεμὲν αὐλακωτὸ (Πρωσσία 1865) πού διέθετον ἀκρίβεια βολῆς καὶ ἀξίολογῆ ταχυβολία καὶ τέλος τὸ ταχυβόλον πυροβόλον με ἐφευρέτη τὸ Γάλλο συνταγματάρχην Ντεπόρ καὶ ὀργανωτὴ τὸν στρατηγὸ Ληγκλουά. Μετὰ καὶ ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἐξελίξεις καθιεροῦνται γενικῶς ἡ ἀρχὴ τῆς συλλογικῆς σκοπεύσεως καὶ συ-

στηματοποιεῖται ὡς μονὰς πυροβολικοῦ (1903) ἡ πυροβολαρχία, περιλαμβάνουσα 4 πυροβόλα.

Κατὰ τὸν πρῶτον παγκόσμιον πόλεμον καὶ τὸ μεταξὺ τῶν δύο παγκοσμίων πολέμων χρονικὸν διάστημα, τὸ πυροβολικὸν ἐξηκολούθησε ἐξελισσόμενον, χωρὶς πάντως νὰ μεταβληθῶν οὐσιωδῶς καὶ οἱ ἀρχαὶ τῆς τακτικῆς χρησιμοποίησεως του. Βάσει τῶν τεχνικῶν καὶ τακτικῶν ιδιοτήτων τοῦ βάρους καὶ τοῦ τρόπου μετακινήσεως τέλος δὲ βάσει τῶν ἀποστολῶν τὰς ὁποίας ἐλάμβανε κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τῆς μάχης τὸ πυροβολικὸν διηρέθη: Βασικὸς σὲ ἑλαφρὸ πυροβολικόν, πού περιλαμβάνει τὸ πεδινόν, ὄρειοβατικόν καὶ πυροβολικόν συνοδείας καὶ τὰ ὁποία ἐλιίσσόμενα ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης παρακολουθοῦν ἐκ τοῦ σύγγενος τὰ λοιπὰ ὄπλα καὶ τὰ ὑποβοηθοῦν κατὰ τὰς διαφόρους φάσεις τοῦ ἀγῶνος καὶ τὸ πυροβολικὸν θέσεως (τοπομαχικόν, φρουριακόν, ἐπάκτιον κλ.) πού περιλαμβάνει πυροβόλα μεγάλου διαμετρήματος καὶ βάρους καὶ τὸ ὁποῖον εἴτε εὐρίσκεται παγίως τοποθετημένον εἰς εἰδικὰ θέσεις ἐπὶ σιδηροτροχιῶν κλπ. ἢ κινεῖται σιδηροδρομικῶς ἢ ἐπὶ βαρέων αὐτοκινήτων διαθετόντων καταλλήλους ἐπιστράτας. Τοῦτο εὐρίσκεται σχεδόν πάντοτε μακρὰν τοῦ τακτικοῦ πεδίου, εἰς τὸ ὁποῖον συμμετέχει διὰ τοῦ μακροῦ του δελνηκοῦς.

Περιφῆμον κατέστη τὸ γερμανικόν πυροβόλον «Βέρθας» τὸ ὁποῖον ἔβαλε κατὰ τῶν Παρισίων ἐξ ἀποστάσεως 120 χιλμ. καὶ ἐσκόρπισε πανικὸν εἰς τοὺς Παρισίους.

Γενικῶς ἡ ἀποστολὴ τοῦ πυροβολικοῦ συνίσταται εἰς τὴν δυνατότητα νὰ καταλέμῃ τὰς θέσεις τῶν πυρῶν του, ὅστε νὸ δάλλῃ δραστηρικὰ δλον τὸν πρὸ τοῦ ἐπιθετικοῦ ἢ ἀμυντικοῦ μετώπου χῶρον καὶ νὰ μὴσὴν νὰ ἐξουδετερώη τὸ ἀντιπαλον πυροβολικόν. Εἰδικότερον δὲ νὸ συμμετέχῃ εἰς μὲν τὴν ἐπίθεσιν τοῦ πεζικοῦ με κινήτων προστατευτικῶν φραγμῶν, ἔς δὲ τὴν ἄμυναν με βολὰς ἀνασχέσεως, ἀπαγορεύσεως ἢ ἀντιπυροβολικοῦ.

Κατὰ τὸ διάστημα τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου τὸ πυροβολικόν, ὅπως καὶ ὅλα σχεδόν τὰ ὄπλα, ἔκαμε τεραστίαι προόδους καὶ συνέβαλε μεγάλως εἰς τὴν τοιαύτην ἢ τοιαύτην ἐκδοσιν τῶν μαχῶν. Ὁ ἀγῶν πυροβολικοῦ καὶ φθορὰς ἦτο ἀσυγκρίτως ἀνώτερος τοῦ Μάρνη ἢ τοῦ Βερντέν. Χιλιάδες δλημάτων παντὸς διαμετρήματος ἐπίπτον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν τῆς Σειας τοῦ πολέμου. Καὶ μπορούμι νὰ ποῦμε ὅτι ἡ ὑπεροχὴ τῶν συμμάχων καὶ εἰς τὸ ὄπλον αὐτὸ συνετέλεσε σοβαρῶς εἰς τὴν νίκην τῶν ἠνωμένων ἐθνῶν.

Προεκάσας τοῦ πυροβολικοῦ εἶναι τὸ αὐτοπροωδούμενα δλημάτα, τὰ ὁποία ἐχρησιμοποίηθησαν εἰς τὸ τέλος τοῦ Β' Παγκοσμίου πολέμου καὶ εἰς τὴν τελειοποίησιν τῶν ὀπλιῶν στρέφεται σήμερον ἡ προσοχὴ τῶν πολεμικῶν τεχνικῶν ὀλων τῶν χωρῶν.

